

ॐ

तैत्तिरीयोपनिषद् தைத்திரீயோபநிஷத்₃

சாரம்

இந்த உபநிஷத் க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வுபநிஷத்தில் மூன்று அத்யாயங்கள் உள்ளன. இங்கு அத்யாயங்கள் வல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வல் யிலும் பல பகுதிகள் உள்ளன. இங்கு பகுதிகள் அனுவாகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

முதல் வல்

இவ்வல் சீக்ஷாவல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு விதவிதமான த்யானங்கள், சில கர்மங்கள், நல்ல சில பண்புகள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. இவை எல்லாம் ஞானத்திற்குத் தகுதிப் படுத்தப் பயன்படுகின்றன. ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய விளக்கம் இரண்டாவது வல் யில்தான் வருகிறது. இவ்வுபநிஷத்தினுடைய சாந்திபாடமே முதல் அனுவாகமாக அமைந்துள்ளது. வேத மந்த்ரங்களை உச்சரிக்கும் போது கவனத்தில் வைக்கவேண்டிய விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. பரம்பொருள் தத்துவமானது வாக்கியங்களால் விளக்கப்படுவதனால், அவற்றைச் சரியாக உச்சரிப்பது அவசியமாகிறது (2).

ஸம்ஹிதா உபாஸனம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற த்யானம் கூறப்பட்டுள்ளது. த்யானம் என்ற சொல்லுக்கும் உபாஸனம் என்ற சொல்லுக்கும் அர்த்தம் ஒன்றே. இரண்டு எழுத்துக்களின் இடைவெளி இல்லாத நெருக்கம் ஸம்ஹிதா எனப்படும். இரண்டு சொற்கள் சேரும்பொழுது அங்குள்ள இடைவெளியில் சில சமயங்களில் புதிய எழுத்து சேர்க்கப்படும். உதாரணமாக நம்மை என்ற சொல்லும் சார்ந்து என்ற சொல்லும் சேரும் பொழுது இடையில் ச் என்ற எழுத்து வருகிறது. நம்மை - சார்ந்து என்ற சேர்க்கையில் மை என்பது முன் எழுத்து, சா என்பது பின் எழுத்து,

இரண்டுக்கும் இருக்கும் இடைவெளி, அதில் ச் என்பது சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் சேர்க்கையில் ஸம்பந்தப்படுகின்ற இடங்களில் வித விதமான தேவதைகளை த்யானித்தல் இவ்வுபாஸனை ஆகிறது. மொத்தமாக இருபத்தி நான்கு தேவதைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு த்யானம் செய்யப்படுகிறது. த்யானத்தினுடைய பலனும் இறுதியில் கூறப்படுகிறது (3).

இறைவனை ஓங்காரரூபமாக வர்ணித்து, ஓங்காரத்திடம் வேண்டுகல் விடுக்கப்படுகின்றது. ஆரோக்யமான உடல், மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தாத வாக்கு, சாஸ்த்ரத்தைத் தொடர்ந்து கேட்டு அதை மறக்காது இருக்க ஞாபகசக்தி முதலியவை வேண்டப்படுகின்றன. போதிய மனப்பக்குவம் அடைந்தபின் பொருள்களும் பரம்பரையைக் காக்க நல்ல மாணவர்களும் வேண்டப்பட்டு, இறுதியில் இறைவனுடன் ஒன்றாகக் கலந்து விடவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை முடிகிறது (4).

இங்கு உள்ள த்யானத்திற்கு வ்யாஹ்ருதி உபாஸனை என்று பெயர். படைப்பின் துவக்கத்தில் ப்ரஹ்மதேவர் பூ: புவ: ஸுவ: என்ற சப்தத்தை எழுப்பினார். பிறகு ஒரு ரிஷியானவர் மஹ: என்ற சப்தத்தைக் கொடுத்தார். இந்த சப்தங்களே வ்யாஹ்ருதி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வ்யாஹ்ருதி என்ற சொல்லுக்கு மங்களம் என்ற பொருள் உண்டு. இந்த நான்கு மந்த்ரங்களில் இயற்கையில் அமைந்துள்ள பதினாறு தேவதைகளை த்யானிக்க வேண்டும். இந்த உபாஸனை அடுத்த உபாஸனையுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும் (5).

இங்கு ஹிரண்யகர்பர் த்யானிக்கப்படுகிறார். சென்ற அனுவாகத்தில் சொன்ன வ்யாஹ்ருதி உபாஸனையை மேற்கொண்டபின் இந்த உபாஸனையைச் செய்ய வேண்டும். இங்கு அனைத்து ஸூக்ஷ்ம உலகுக்கும் அதிபதியாக இருக்கின்ற ஹிரண்யகர்பர் என்ற தத்துவத்தை மனத்துக்குள் த்யானிக்க வேண்டும். இந்த த்யானத்தின் பலனாக, உபாஸகன் உடலை விட்டதற்குப்பிறகு அக்னி, வாயு முதலிய தேவதைகளுடன் ஒன்றாகி, இறுதியாக ஹிரண்யகர்பருடன் ஐக்யமாகி விடுகிறான். உபாஸனையின் மூலம் பெறப்படும் மேலான பலனும் இதுவே. (6)

இங்கு உள்ள த்யானத்திற்கு பாங்கத்த ப்ரஹ்ம உபாஸனம் என்று பெயர். பாங்கத்தம் என்ற சொல்லுக்கு ஐந்து தத்துவங்களின் சேர்க்கை என்று பொருள். இவ்வுலகம் ஆறு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து தத்துவங்கள் அடக்கப் படுகின்றன. இந்த ஆறு கூறுகளில் மூன்று வெளியே உள்ள தத்துவங்களாகவும் மூன்று நமக்குள் உள்ள தத்துவங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. வெளியே உள்ள தத்துவங்களை உள்ளே உள்ள தத்துவங்களுடன் ஐக்யப்படுத்தி த்யானிக்க வேண்டும். அதாவது, அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்தில் உள்ளதாக த்யானித்தல். இதுவும் ஒருவகையான ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை தான். இதன் பலனும் ஹிரண்யகர்பருடன் ஐக்யமாவதே (7).

ஓங்கார உபாஸனம் கூறப்படுகிறது. ஓங்காரத்தை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்க வேண்டும். ஓங்காரத்தின் பெருமைகள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளன (8). இவ்விதம் பலவிதமான உபாஸனைகளைக் கூறியபின் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நற்பண்புகள் பல பேசப்படுகின்றன. அந்தப் பண்புகளுக்குள் சாஸ்த்ரம் படித்தலையும் அதை போதித்தலையும் உபநிஷத் வ யறுத்துகிறது (9). த்ரிசங்கு என்ற ரிஷியானவர், தான் அடைந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்து கின்றார். இப்பகுதி தன்னைப் பண்படுத்தும் ஜபமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அதாவது த்ரிசங்குவினுடைய இந்த வாக்யங்களை ஜபம் செய்வதால் அவர் அடைந்த ஞானத்திற்கு உரிய தகுதியை நம் மனம் அடைகிறது (10).

இப்பகுதியில் சிஷ்யனுக்கு சில அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. உண்மை பேசுதல், தர்மப்படி வாழ்தல், சாஸ்த்ரம் படித்தல், பெற்றோரை மதித்தல், தானம் செய்தல் போன்ற பண்புகளை குரு போதிக்கின்றார். குருகுலத்தில் தர்மநெறிகளைப் பற்றிய படிப்பை முடித்து செல்லும் மாணவர்களிடம் குருவானவர் தன்னிடத்தில் ஏதேனும் பலஹீனங்கள் இருப்பின் அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல், தன்னிடத்திலுள்ள நல்ல குணங்களை மட்டும் பின்பற்ற வேண்டும் எனக் கூறி, தர்ம விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டால் அப்பொழுது வாழ்ந்து வருகின்ற சான்றோர்கள் கூறுவதையே ஆதாரமாகக்

கொள்ளவேண்டும் என்று முடிக்கிறார். இவ்விதம் வேதம் உபதேசிக்கின்ற இப்பண்புகளை எல்லாம் பின்பற்றுகின்ற பொழுது, தனக்கும் மற்ற அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படுகிறது (11). இறுதியில் முதல் அனுவாகத்தில் வந்த சாந்தி பாடமே சிறு மாற்றத்துடன் வந்துள்ளது. இறைவன் எங்களைக் காப்பாற்றிவிட்டார் என்ற விதத்தில் முடிகிறது (12).

இரண்டாவது வல்

இந்த வல் யின் துவக்கத்தில் ப்ரஹ்மதத்துவம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, இவ்வல் முழுவதும் ப்ரஹ்மதத்துவத்தின் விளக்கமும் அதன் பலனும் கூறப்படுகிறது. முதல் அனுவாகத்தில் முதல் வாக்யம் சூத்ரவாக்யமாக அமைந்துள்ளது. சொல்ல விரும்பும் கருத்தை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுவது சூத்ரவாக்யம். அந்த சூத்ரவாக்யத்தை சுருக்கமாக விளக்குவது வ்ருத்திவாக்யம் என்றும், விரிவாக விளக்குவது வ்யாக்யானம் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றன.

ப்ரஹ்மனை அறிபவன் பரத்தை அடைகிறான் என்பது இங்குள்ள சூத்ரவாக்யத்தின் பொருள். இவ்வாக்யத்தைக் கேட்டவுடன் எது ப்ரஹ்மன்? எப்படி அறிதல்? பரத்தை அடைதல் என்றால் என்ன? என்று மூன்று கேள்விகள் எழுகின்றன. இவற்றின் சுருக்கமான பதில் வ்ருத்தி வாக்யத்தில் வருகிறது: 1. எது ஸத்யமாகவும் ஞானமாகவும் எல்லையற்றதாகவும் இருக்கிறதோ அது ப்ரஹ்மன். 2. அந்த ப்ரஹ்மனை மனத்துக்குள் அறியவேண்டும். 3. அந்த ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் ப்ரஹ்மனாகவே இருந்து அனைத்தையும் அடைகிறான். இவ்விதம் சுருக்கமான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டு, ஐந்தாவது அனுவாகம் வரை இந்த மூன்று கருத்துக்களும் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை விளக்குவதற்கு இங்கு உபநிஷத் பயன்படுத்தும் முறையானது (method) அத்யாரோப அபவாத ந்யாயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அத்யாரோபம் என்பது ப்ரஹ்மத்தின் மீது இவ்வுலகை ஏற்றி வைத்தல். அபவாதம் என்பது ஏற்றிவைத்த உலகை நீக்குதல். நாம் அனுபவிக்கின்ற இப்படைப்பு ப்ரஹ்மத்தி ருந்து தோன்றியது என்று ப்ரஹ்மனைக்

காரணமாகக் காட்டி, இப்படைப்பைக் கார்யமாகக் காட்டுதல் அத்யாரோபம் ஆகும். பிறகு கார்யமான இந்த உலகம் காரணத்தி ருந்து வேறாக இல்லை என்று கார்யத்தை நீக்குதல் அபவாதம் ஆகும். முதல் அனுவாகத்தில் பஞ்சபூதங்களுடைய தோற்றம் பேசப்பட்டு இந்த அனைத்துப் படைப்பும் ப்ரஹ்மத்தின் மீது ஏற்றி வைக்கப்படுகிறது. ஏற்றி வைக்கப்பட்ட இந்த படைப்பானது இரண்டாவது அனுவாகத்தில் ஆரம்பித்து ஐந்தாவது அனுவாகம் வரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீக்கப்படுகிறது. அவ்விதம் நீக்குதலானது ஐந்துபடிகளில் நடக்கிறது. ஒரு ஜீவனின் அனாத்மா வாக இருக்கின்ற உடல் ஐந்து கோசங்களாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. அவை 1. அன்னமய கோசம், 2. ப்ராணமய கோசம், 3. மனோமய கோசம், 4. விஞானமய கோசம், 5. ஆனந்தமய கோசம். ஒவ்வொரு கோசத்தை நீக்கும்பொழுது அந்த கோசத்துடன் சேர்ந்து இவ்வுலகமும் நீக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அன்னமய கோசமான இந்த ஸ்தூல உடல் ஆத்மா அல்ல என்று அன்னமய கோசத்தை நீக்கும்பொழுது இந்த ஸ்தூல உலகமும் நீக்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் ஐந்து கோசங்களும் நீக்கப்படும் பொழுது அனைத்துப் படைப்புகளும் உண்மையல்ல என்று உணர்த்தப்பட்டு, ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கின்ற ப்ரஹ்மத்துவம் விளக்கப்பட்டதாகிறது (1 - 5).

ப்ரஹ்மனே மாயையின் துணைகொண்டு இப்படைப்பிற்கு உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் விளங்குகிறது என்று விளக்கப்படுகிறது. ப்ரஹ்மன் அறியப்படாதபொழுது பயத்திற்குக் காரணமாகவும், அறியப்படும்பொழுது அபயத்திற்கு இருப்பிடமாகவும் விளங்குகிறது. இவ்விதங்களில் ப்ரஹ்மத்துவ விளக்கங்கள் வந்துள்ளன. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ப்ரஹ்மத்துவம் இருக்கின்றது என்பதற்குக் காரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. முதல் சிஷ்யனுடைய கேள்வி வருகிறது: ஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகின்றானா? இல்லையா? அஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகின்றானா? இல்லையா? இவ்விதமான கேள்விகள் எழ, ப்ரஹ்மன் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியும் வருகிறது. இங்கு பேசப்பட்ட கருத்துக்கள், ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்பதற்குக் காரணமாகக் காட்டப்பட்டு ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது.

இவ்வல் யின் இறுதியில் ஞானி, அஞானி இருவரும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே இருந்த போதிலும், ஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான். அஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைவதில்லை என்ற பதில் கூறப்படுகிறது (6, 7).

ப்ரஹ்மனுடைய ஆனந்த ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. ஆகவே இங்கு நடக்கின்ற விசாரத்திற்கு ஆனந்தமீமாம்ஸா என்று பெயர். இவ்வுலக வாழ்வில் அதிக ஆனந்தத்தை அடைய அதிகமான பொருள்கள் தேவை என்று நினைக்கின்றோம். ஆனால் இங்கு உபநிஷத், வைராக்யம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஆனந்தம் அதிகரிக்கிறது என்று நமக்குப் புகட்டுகிறது. மானிட லோகத்தில் எவ்வளவு இன்பத்தை ஒருவனால் அடையமுடியுமோ அந்த இன்பத்தைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு இன்பத்தை, மனித கந்தர்வ லோகத்தில் இருப்பவர்கள் அடைகிறார்கள். மனித கந்தர்வ லோகத்திற்குச் செல்லாமலே, இவ்வுலகில் இருக்கின்ற மனிதன், இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்கள் மீது வைராக்யத்தை அடைந்தால் இவனும் மானிடலோக இன்பத்தைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கின்றான். இவ்விதம் ஒரு லோகத்தில், அந்த லோகத்தில் கிடைக்கின்ற ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை அடைந்தால் நூறு மடங்கு ஆனந்தம் அதிகம் என்று வைராக்யத்தின் மேன்மை பேசப்படுகிறது. இவ்விதம் ஆனந்தத்தைப் பற்றிய விசாரத்தை மேற்கொண்டு ப்ரஹ்மன் ஆனந்தஸ்வரூபம் என்று கூறி, ஜீவனும் உண்மையில் ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றான் என்ற மஹாவாக்யத்துடன் முடிவடைகிறது (8).

இறுதியாக ஞானத்தின் பலன் கூறப்படுகிறது. இந்த ஞானத்தின் பலனானது: நான் ஏன் இதைச் செய்தேன்? நான் ஏன் இதைச் செய்யவில்லை? போன்ற எண்ணங்களின் தாக்குத றுந்து விடுதலை அடைந்து மனநிறைவுடன் இருத்தலே ஆகும் (9).

மூன்றாவது வல்

ப்ருகு முனிவர் தன்னுடைய தந்தையான வருணரை அணுகி ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை உபதேசிக்குமாறு வேண்டுகிறார். தந்தையானவர் ப்ரஹ்மத்தைப் பற்றிய சில குறிப்புகளைக் கொடுத்து, இந்தக்

குறிப்புகளின் துணைகொண்டு விசாரத்தை மேற்கொண்டு ப்ரஹ்மத்தை அறிவாயாக என்று கூறுகிறார். அவர் கொடுத்த முக்கிய குறிப்பானது: எதனிடமிருந்து இந்த உயிர்த்திரர்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எதனால் காக்கப்படுகின்றனவோ, எதைச்சென்று அடைகின்றனவோ, அதுவே ப்ரஹ்ம தத்துவம். இதைக்கேட்ட ப்ருகுமுனிவர், முதல் அன்னத்தை ப்ரஹ்மனாக உணர்ந்து, பிறகு ப்ராணமயம், மனோமயம், விஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்று ஒவ்வொரு கோசமாக சென்று இறுதியில் ஆனந்தஸ்வரூபமாக ப்ரஹ்மனை உணர்கிறார் (1 - 6).

உணவு விஷயத்தில் நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய பண்புகளைப் பற்றியும் உபாஸனைகளும் கூறப்படுகின்றன. இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்களான ப்ராணன், அன்னம், நீர், நெருப்பு போன்றவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருப்பவையாக த்யானிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக ப்ராணன் அன்னத்தையும் அன்னம் ப்ராணனையும் சார்ந்துள்ளது. இவ்விதம் அனைத்துமே சார்ந்திருக்கும் தன்மையுடையதாக த்யானித்துப் பழகுவதால் இவையனைத்தின் நிலையாமை விளங்கும் (7 - 9).

அன்னதானம் வயறுத்தப்பட்டு, உணவை நாம் எவ்விதம் கொடுக்கிறோமோ அவ்விதமே நமக்கும் கிடைக்கிறது என்ற நியதி கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்மனே அனைத்துமாக விளங்குவதால் உலகில் உள்ள அனைத்து பெருமைகளையும் ப்ரஹ்மனிடத்தில் பார்க்கும் உபாஸனம் பேசப்படுகிறது. இறுதியாக ஜீவ-ப்ரஹ்ம ஐக்யத்தைக் கூறி இந்த ஞானத்தை அடைந்தவன், ஆனந்தத்தில் களித்திருக்கிறான் என்பதுடன் உபநிஷத் முடிவடைகிறது (10).

श्रीशिक्षावली

श्रीशिक्षावली

शान्तिपाठः

सा,न्तिपाठः

१. शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्थमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि। ऋतं वदिष्यामि। सत्यं वदिष्यामि। तन्मामवतु। तद्वक्तारमवतु। अवतु माम्। अवतु वक्तारम्। ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

1. சும் நோ மித்ர: சும் வருண: | சும் நோ புவத்வார்யமா | சும் ந இந்த்ரோ ப்ருஹஸ்பதி: | சும் நோ விஷ்ணுருருக்ரம: | நமோ ப்ரஹ்மணே | நமஸ்தே வாயோ | த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி | த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்ம வதிஷ்யாமி | ஈதம் வதிஷ்யாமி | ஸத்யம் வதிஷ்யாமி | தந்மாமவது | தத்வக்தாரமவது | அவது மாம் | அவது வக்தாரம் | ஓம் சா,ந்தி: சா,ந்தி: சா,ந்தி: ॥

मित्रः मित्रः मित्रन् (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** சும் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **वरुणः** வருண: வருணதேவர் **शं** சும் (எங்களுக்கு) மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **अर्यमा** அர்யமா அர்யமா (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** சும் மங்களத்தை **भवतु** புவது கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். **इन्द्रः** இந்த்ர: இந்த்ரதேவரும் **बृहस्पतिः** ப்ருஹஸ்பதி: ப்ருஹஸ்பதியும் **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** சும் மங்களத்தை (கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும்). **उरुक्रमः** உருக்ரம: நீண்ட பாதங்களை யுடைய **विष्णुः** விஷ்ணு: விஷ்ணு **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** சும் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **ब्रह्मणे** ப்ரஹ்மணே ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு **नमः** நம: நமஸ்காரம். **वायो** வாயோ

ஹிரண்யகர்பதேவரே **ते** தே உங்களுக்கு **नमः** நம: நமஸ்காரம். **त्वं** **एव** த்வம் ஏவ நீங்களே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **असि** அஸி இருக்கிறீர்கள். **त्वं एव** த்வம் ஏவ நீங்களே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் (என்று) **वदिष्यामि** வதிஷ்யாமி சொல்வேன். **ऋतं** ரிதம் சரியான அறிவு ஸ்வரூபமாக **वदिष्यामि** வதிஷ்யாமி (உங்களை) சொல்வேன். **सत्यं** ஸத்யம் ஸத்ய ஸ்வரூபமாக **वदिष्यामि** வதிஷ்யாமி (உங்களை) சொல்வேன். **तत्** தத் அது (அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம்) **मां** மாம் என்னை **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **तत्** தத் அது **वक्तारं** வக்தாரம் குருவை **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **मां** மாம் (அது) என்னை **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **वक्तारं** வக்தாரம் (அது) குருவை **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **ओं शान्तिः** ஓம் சாந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி.

மித்ரன் என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். வருணதேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். அர்யமா என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். இந்த்ரதேவரும் ப்ருஹஸ்பதியும் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும். நீண்ட பாதங்களையுடைய விஷ்ணு எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு நமஸ்காரம். ஹிரண்யகர்பதேவரே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்களே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மனாக இருக்கிறீர்கள். நீங்களே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மன் என்று சொல்வேன். சரியான அறிவு ஸ்வரூபமாக உங்களைச் சொல்வேன். ஸத்ய ஸ்வரூபமாக உங்களைச் சொல்வேன். அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் என்னைக் காப்பாற்றட்டும். அது குருவைக் காப்பாற்றட்டும். அது என்னைக் காப்பாற்றட்டும். அது குருவைக் காப்பாற்றட்டும். ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

२. शीक्षां व्याख्यास्यामः । वर्णः स्वरः । मात्रा बलम् । साम सन्तानः ।
इत्युक्तः शीक्षाध्यायः ॥

2. சீக்ஷாம் வ்யாக்யாயாஸ்யாம: | வர்ண: ஸ்வர: | மாத்ரா ப்லம் |
ஸாம ஸந்தான: | இதுயுக்த: சீக்ஷாத்யாய: ||

शीक्षां சீக்ஷாம் உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தை வ்யாக்யாயாஸ்யாம: வ்யாக்யாயாஸ்யாம: தெளிவாக விளக்குவோம். शीक्षाध्यायः சீக்ஷாத்யாய: உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தில் वर्णः வர்ண: எழுத்து स्वरः ஸ்வர: ஸ்வரம் मात्रा மாத்ரா எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் கால அளவு बलं ப்லம் எழுத்துக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அழுத்தம் साम ஸாம எழுத்துக்களைப் படிக்கும் வேகம் सन्तानः சந்தான: எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது கொடுக்கப்படும் இடைவெளி इति இதி ஆகியவை उक्तः உக்த: கூறப்பட்டுள்ளன.

உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தைத் தெளிவாக விளக்குவோம். உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தில் எழுத்து, ஸ்வரம், எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் கால அளவு, எழுத்துக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அழுத்தம், எழுத்துக்களைப் படிக்கும் வேகம், எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது கொடுக்கப்படும் இடைவெளி ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன.

३. सह नौ यशः । सह नौ ब्रह्मवर्चसम् । अथातः संहिताया उपनिषदं
व्याख्यास्यामः । पञ्चस्वधिकरणेषु । अधिलोकमधिय्यौतिषमधि
विद्यमधिप्रजमध्यात्मम् । ता महासंहिता इत्याचक्षते ।

3. ஸஹ நௌ யச: | ஸஹ நௌ ப்ரஹ்மவர்சஸம் | அதாத: சஹிதாயா
ஸம்ஹிதாயா உபநிஷதம் வ்யாக்யாயாஸ்யாம: | பஞ்சஸ்வ
திக்கரணேஷு | அதிலோகமதிய்யௌதிஷமதிவித்யமதிப்
ரஜமத்யாத்மம் | தா மஹாஸம்ஹிதா இத்யாசக்ஷதே |

नौ நௌ எங்கள் இருவருக்கும் सह ஸஹ சேர்ந்து यश: யச: புகழ்
உண்டாகட்டும். नौ நௌ எங்கள் இருவருக்கும் सह ஸஹ சேர்ந்து

ब्रह्मवर्चसं ப்ரஹ்மவர்சஸம் தேஜஸ் (உண்டாகட்டும்). अथ அத்₂ வேதத்தை ஒதிப்பழகிய (பின்) अतः அத: (ஓதுத ல் பயிற்சியி ருப்பதாலும் மன ஒருமுகப்பாட்டுக்குக்) காரணமாவதாலும் संहितायाः ஸம்ஹிதாயா: ஸம்ஹிதா என்ற பெயரையுடைய उपनिषदं உபநிஷதம் உபாஸனையை पञ्चसु अधिकरणेषु பஞ்சஸு அதி₄க்ரணேஷு ஐந்து விஷயங்களுடன் व्याख्यास्यामः வ்யாக்₂யாஸ்யாம: தெளிவாக உபதேசிப்போம். अधिलोकं அதி₄லோகம் லோக ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான अधिज्योतिषम् அதி₄ஜ்யெளதிஷம் ஒளி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான अधिविद्यं அதி₄வித்யம் அறிவு ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான अधिप्रज्ञं அதி₄ப்ரஜம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான अध्यात्मं அத்யா₂த்மம் உடல் ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான ताः தா: இந்த (உபாஸனைகளை) महासंहिता: மஹாஸம்ஹிதா: மஹாஸம் ஹிதைகள் इति இதி என்று आचक्षते ஆசக்ஷதே (வேதத்தை அறிந்தவர்கள்) கூறுகிறார்கள்.

எங்கள் இருவருக்கும் சேர்ந்து புகழ் உண்டாகட்டும். எங்கள் இருவருக்கும் சேர்ந்து தேஜஸ் உண்டாகட்டும். வேதத்தை ஒதிப்பழகியபின் ஓதுத ல் பயிற்சியிருப்பதாலும் மன ஒருமுகப்பாட்டுக்குக் காரணமாவதாலும் ஸம்ஹிதா என்ற பெயரையுடைய உபாஸனையை ஐந்து விஷயங்களுடன் தெளிவாக உபதேசிப்போம். லோக ஸம்பந்தமான தேவதை களைப் பற்றியதான, ஒளி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, அறிவு ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றிய தான, ஸந்ததி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, உடல் ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, இந்த உபாஸனைகளை மஹாஸம்ஹிதைகள் என்று வேதத்தை அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

अथाधिलोकम् । पृथिवी पूर्वरूपम् । द्यौरुत्तररूपम् । आकाशः
सन्धिः । वायुः सन्धानम् । इत्यधिलोकम् ।

அதா₂தி₄லோகம் | ப்ருதி₂வீ பூர்வரூபம் | த்யெளருத்தர ரூபம் |
ஆகாச₁: ஸந்தி₄: | வாயு: ஸந்தா₄னம் | இத்யதி₄லோகம் |

अथ அத₂ இப்பொழுது अधिलोकं அதி₄லோகம் லோக ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). पृथिवी ப்ருதி₂வீ பூமி பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. द्यौ: த்யெள: ஸ்வர்கம் उत्तररूपं உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. आकाश: ஆகாச₁: ஆகாசம் सन्धि: ஸந்தி₄: இடைவெளி. वायु: வாயு: காற்று सन्धानं ஸந்தா₄னம் சேர்க்கும் எழுத்து. इति अधिलोकं இதி அதி₄லோகம் இவ்விதம் லோக ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது லோக ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. பூமி முன் எழுத்து. ஸ்வர்கம் பின் எழுத்து. ஆகாசம் இடைவெளி. காற்று சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் லோக ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाधिज्योतिषम् | अग्नि: பூர்வரூபம் | आदित्य उत्तररूपम् | आप:
सन्धि: | वैद्युत: सन्धानम् | इत्यधिज्योतिषम् |

அதா₂தி₄ஜ்யெளதிஷம் | அக்னி: பூர்வரூபம் | ஆதி₄த்ய
உத்தரரூபம் | ஆப: ஸந்தி₄: | வைத்யுத: ஸந்தா₄னம் | இத்யதி₄
ஜ்யெளதிஷம் |

अथ அத₂ இப்பொழுது अधिज्योतिषं அதி₄ஜ்யெளதிஷம் ஒளி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). अग्नि: அக்னி: நெருப்பு பூர்வரூபம் பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. आदित्य: ஆதி₄த்ய: ஸூர்யன் उत्तररूपं உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. आप: ஆப: மழைநீர் सन्धि: ஸந்தி₄: இடைவெளி. वैद्युत: வைத்யுத: மின்னல் सन्धानं ஸந்தா₄னம் சேர்க்கும் எழுத்து. इति अधिज्योतिषं இதி அதி₄ஜ்யெளதிஷம் இவ்விதம் ஒளி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது ஒளி ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. நெருப்பு முன் எழுத்து. ஸூர்யன் பின் எழுத்து. மழைநீர்

இடைவெளி. மின்னல் சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் ஒளி ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

அथाधिविद्यम् । आचार्यः पूर्वरूपम् । अन्तेवास्युत्तररूपम् । विद्या सन्धिः । प्रवचनसन्धानम् । इत्यधिविद्यम् ।

அதா₂தி₄வித்யம் | ஆசார்ய: பூர்வரூபம் | அந்தேவாஸ்யுத்த ரூபம் | வித்யா ஸந்தி₄: | ப்ரவசனம்ஸந்தா₄னம் | இத்யதி₄ வித்யம் |

அथ அத₂ இப்பொழுது **அधिविद्यं** அதி₄வித்யம் அறிவு ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **आचार्यः** ஆசார்ய: குரு **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **अन्तेवासी** அந்தேவாஸீ சிஷ்யன் **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. **विद्या** வித்யா அறிவு **सन्धिः** ஸந்தி₄: இடைவெளி. **प्रवचनं** ப்ரவசனம் உபதேசித்தல் **सन्धानं** ஸந்தா₄னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अधिविद्यं** இதி அதி₄வித்யம் இவ்விதம் அறிவு ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது அறிவு ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. குரு முன் எழுத்து. சிஷ்யன் பின் எழுத்து. அறிவு இடைவெளி. உபதேசித்தல் சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் அறிவு ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाधिप्रजम् । माता पूर्वरूपम् । पितोत्तररूपम् । प्रजा सन्धिः । प्रजननसन्धानम् । इत्यधिप्रजम् ।

அதா₂தி₄ப்ரஜம் | மாதா பூர்வரூபம் | பிதோத்தரரூபம் | ப்ரஜா ஸந்தி₄: | ப்ரஜனனம்ஸந்தா₄னம் | இத்யதி₄ப்ரஜம் |

அथ அத₂ இப்பொழுது **अधिप्रजं** அதி₄ப்ரஜம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **माता** மாதா தாய் **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **पिता** பிதா தந்தை **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து.

प्रजा ப்ரஜா குழந்தை सन्धि: ஸந்தி: இடைவெளி. प्रजननं ப்ரஜனனம் புணர்ச்சி सन्धानं ஸந்தா₄னம் சேர்க்கும் எழுத்து. इति अधिप्रजं இதி அதி₄ப்ரஜம் இவ்விதம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது ஸந்ததி ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. தாய் முன் எழுத்து. தந்தை பின் எழுத்து. குழந்தை இடைவெளி. புணர்ச்சி சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाध्यात्मम् । अधराहनुः पूर्वरूपम् । उत्तराहनुत्तररूपम् ।
वाक्सन्धिः । जिह्वा सन्धानम् । इत्यध्यात्मम् ।

அதா₂த்யாத்மம் | அத₄ராஹனு: பூர்வரூபம் | உத்தராஹனு
ருத்தரரூபம் | வாக்ஸந்தி: | ஜிஹ்வா ஸந்தா₄னம் |
இத்யத்யாத்மம் |

अथ அத₂ இப்பொழுது अध्यात्मं அத்யாத்மம் உடல் ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). अधराहनुः அத₄ராஹனு: கீழ்வாய்க் கட்டை पूर्वरूपं பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. उत्तराहनुः உத்தராஹனு: மேல்வாய்க்கட்டை उत्तररूपं உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. वाक् வாக் பேசும் திறன் सन्धि: ஸந்தி: இடைவெளி. जिह्वा ஜிஹ்வா நாக்கு सन्धानं ஸந்தா₄னம் சேர்க்கும் எழுத்து. इति अध्यात्मं இதி அத்யாத்மம் இவ்விதம் உடல் ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது உடல் ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. கீழ்வாய்க்கட்டை முன் எழுத்து. மேல்வாய்க் கட்டை பின் எழுத்து. பேசும்திறன் இடைவெளி. நாக்கு சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் உடல் ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

इतीमा महासँहिताः । य एवमेता महासँहिता व्याख्याता वेद ।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः । ब्रह्मवर्चसेनाब्राह्मेण सुवर्ग्येण लोकेन ॥

இதீமா மஹாஸம்ஹிதா: | ய ஏவமேதா மஹாஸம்ஹிதா
வ்யாக்யாதா வேத்ய | ஸந்தீயதே ப்ரஜயா பசுபி: | ப்ரஹ்ம
வர்சஸேனாந்நாத்யேன ஸுவர்க்யேண லோகேன ||

இமா: महासंहिता: இமா: மஹாஸம்ஹிதா: இந்த மஹாஸம்ஹிதைகள்
(என்ற உபாஸனைகள்) **इति** இதி இவ்விதமாகும். **एवं** ஏவம் இவ்விதம்
व्याख्याता: வ்யாக்யாதா: விளக்கப்பட்ட **एता: महासंहिता:** ஏதா:
மஹாஸம்ஹிதா: இந்த மஹாஸம்ஹிதைகளை **य:** ய: யார் **वेद** வேத்ய
உபாஸிக்கின்றானோ (அவன்) **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியுடனும் **पशुभि:**
पशुभि: பசுக்களுடனும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸுடனும்
अन्नाद्येन அன்னாத்யேன உகந்த உணவுடனும் **सुवर्ग्येण लोकेन**
ஸுவர்க்யேண லோகேன ஸ்வர்கலோகத்துடனும் **सन्धीयते** ஸந்தீயதே
கூடியிருக்க அருளப்படுகிறான்.

இந்த மஹாஸம்ஹிதைகள் என்ற உபாஸனைகள்
இவ்விதமாகும். இவ்விதம் விளக்கப்பட்ட இந்த மஹாஸம்ஹிதை
களை யார் உபாஸிக்கின்றானோ, அவன் ஸந்ததியுடனும்
பசுக்களுடனும் தேஜஸுடனும் உகந்த உணவுடனும் ஸ்வர்க
லோகத்துடனும் கூடியிருக்க அருளப்படுகிறான்.

४. यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्संबभूव। स
मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं मे
विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः
कोशोऽसि मेधया पिहितः। श्रुतं मे गोपाय।

4. யச்சந்தஸாம்ருஷபோ விசுவரூப: | சந்தோப்யோத்யய
ம்ருதாத்ஸம்பூபூவ | ஸ மேந்த்ரோ மேத்யா ஸ்ப்ருணோது |
அம்ருதஸ்ய தேவ தாரணோ பூயாஸம் | சரீரம் மே விசர்ஷ
ணம் | ஜிஹ்வா மே மதுமத்தமா | கர்ணாப்யாம் பூரி விசுரு
வம் | ப்ரஹ்மண: கோசோஸி மேத்யா பிஹித: | ச்ருதம்
மே கோபாய |

ய: ய: எந்த (ஓங்காரமானது) அமூதாத் அம்ருதாத் என்றுமுள்ள
 ஞந்தோய: சந்தோய: வேதங்களி ருந்து அடிசுவஹ் அதிஸம்பஹ்வ
 தோன்றியதோ ஞந்தோ சந்தோய: வேத மந்த்ரங்களில் ஞந்தோ:
 ரிஷய: சிறந்ததோ விஸ்வரூப: விஸ்வரூப: அனைத்துமாக விளங்கு
 கிறதோ ச: இन्द्र: ஸ: இந்த்ர: அந்த ஓங்காரம் மெத்யா மேத்யா
 அறிவை நிலைப்படுத்துவன் மூலம் மா மா என்னை ச்யுதோ
 ஸ்ருணோது வ மைப்படுத்தட்டும். தேவ தேவ (ஓங்காரரூபமான)
 இறைவா அமூதச்ய அம்ருதஸ்ய ப்ரஹ்ம ஞானத்தை தாரண: தாரண:
 (நான்) அனுபவிப்பவன் ஹ்யாஸ பூயாஸம் ஆவேனாக. மே மே
 என்னுடைய சரீரம் சரீரம் உடல் விசர்ஷணம் விசர்ஷணம் நோயற்று
 இருக்கட்டும். மே மே என்னுடைய ஜிஹ்வி ஜிஹ்வா நாக்கு மதுமத்தமா
 மதுமத்தமா இனிமையாகப் பேசுவதாக இருக்கட்டும். கர்ணாய்
 கர்ணாய்யாம் செவிகளால் ஹிரி பூரி மீண்டும் மீண்டும் விஸ்ருவ்
 விஸ்ருவம் (சாஸ்த்ரத்தை நான்) கேட்பேனாக. ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மண:
 (நீ) ப்ரஹ்மனின் கோச: கோச: இருப்பிடமாக அசி அலி
 விளங்குகிறாய். மெத்யா மேத்யா (உலக விஷயங்களைப் பற்றிய)
 அறிவால் பிஹித: பிஹித: (நீ) மறைக்கப்பட்டுள்ளாய். மே மே
 என்னால் ச்யுத் ச்யுத் (சாஸ்த்ரத்தின் மூலம்) கேட்கப்பட்டதை கோபாய
 கோபாய காப்பாற்றுவாயாக.

எந்த ஓங்காரமானது என்றுமுள்ள வேதங்களி ருந்து
 தோன்றியதோ, வேத மந்த்ரங்களில் சிறந்ததோ, அனைத்துமாக
 விளங்குகிறதோ, அந்த ஓங்காரம் அறிவை நிலைப்
 படுத்துவதன் மூலம் என்னை வ மைப்படுத்தட்டும். ஓங்கார
 ரூபமான இறைவா, ப்ரஹ்ம ஞானத்தை நான் அனுபவிப்பவன்
 ஆவேனாக. என்னுடைய உடல் நோயற்று இருக்கட்டும்.
 என்னுடைய நாக்கு இனிமையாகப் பேசுவதாக இருக்கட்டும்.
 செவிகளால் மீண்டும் மீண்டும் சாஸ்த்ரத்தை நான்
 கேட்பேனாக. நீ ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமாக விளங்குகிறாய்.
 உலக விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவால் நீ மறைக்கப்
 பட்டுள்ளாய். என்னால் சாஸ்த்ரத்தின் மூலம் கேட்கப்பட்டதைக்
 காப்பாற்றுவாயாக.

आवहन्ती वितन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम
गावष्टा। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां
पशुभिस्सह स्वाहा।

ஆவஹந்தீ விதந்வானா | குர்வாணா சீரமாத்மன: | வாஸாம்
ஸி மம கா₃வச்₃ | அன்னபானே ச ஸர்வதா₃ | ததோ மே
க்₃ரியமாவஹ | லோமசாம் பக்₃பி₃ ஸ்ஸஹ ஸ்வாஹா |

மே மே எனக்கு தத: தத: (போதிய பக்குவம் வந்த) பிறகு **சர்வதா**
ஸர்வதா₃ எல்லாக்காலத்திலும் **மம** மம எனக்கு **வாசாंसि** வாஸாம்ஸி
ஆடைகளையும் **गावः च** கா₃வ: ச பசுக்களையும் **अन्नपाने च**
அன்னபானே ச உணவையும் நீரையும் **पशुभिः सह** பக்₃பி₃: ஸஹ மற்ற
விலங்கினங்களையும் **लोमशां** லோமசாம் ரோமங்களுடன் கூடிய
ஆடுகளையும் **आवहन्ती** ஆவஹந்தீ தொடர்ந்து வருகின்ற **वितन्वाना**
விதந்வானா வளர்கின்ற **चीरं कुर्वाणा** சீரம் குர்வாணா அதிக காலம்
இருக்கின்ற **श्रियं** க்₃ரியம் செழிப்பையும் **आत्मनः** ஆத்மன: எனக்கு
आवह ஆவஹ அருள்புரிவாயாக.

எனக்குப் போதிய பக்குவம் வந்தபிறகு எல்லாக்
காலத்திலும் எனக்கு ஆடைகளையும் பசுக்களையும்
உணவையும் நீரையும் மற்ற விலங்கினங்களையும், ரோமங்
களுடன் கூடிய ஆடுகளையும் தொடர்ந்து வருகின்ற,
வளர்கின்ற, அதிக காலம் இருக்கின்ற செழிப்பையும் எனக்கு
அருள்புரிவாயாக.

ஸ்வாஹா என்ற சொல் இம்மந்த்ரத்தை ஹோமத்தில் பயன்படுத்த
வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

आ मा यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
प्र मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। द मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। श
मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान्व
स्यसोऽसानि स्वाहा। तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा। स मा भग
प्रविश स्वाहा। तस्मिन्सहस्रशाखे। निभगाहं त्वयि मृजे स्वाहा।

यथापः प्रवता यन्ति । यथा मासा अहर्जरम् । एवं मां ब्रह्मचारिणः ।
धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा । प्रतिवेशोऽसि प्र मा भाहि प्र मा
पद्यस्व ॥

ஆ மா யந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | வி மாயந்து
ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ப்ர மாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண:
ஸ்வாஹா | த் மாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | ச₁ மா
யந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா | யசோ₁ ஜனே₁ஸானி
ஸ்வாஹா | ச்₁ரேயாந்வஸ்யஸோ₁ஸானி ஸ்வாஹா | தம்
த்வா ப₄க₃ ப்ரவிசா₁னி ஸ்வாஹா | ஸ மா ப₄க₃ ப்ரவிச₁
ஸ்வாஹா | தஸ்மிந்ஸஹஸ்ரசா₁கே₂ | நிப₄கா₃ஹம் த்வயி
ம்ருஜே ஸ்வாஹா | யதா₂ப: ப்ரவதா யந்தி | யதா₂ மாஸா
அஹர்ஜரம் | ஏவம் மாம் ப்ரஹ்மசாரிண: | தா₄தராயந்து
ஸர்வத: ஸ்வாஹா | ப்ரதிவேசோ₁ஸி ப்ர மா பா₄ஹி ப்ர மா
பத்₃யஸ்வ ॥

ब्रह्मचारिणः ப்ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் மா மா என்னை நோக்கி
आयन्तु ஆயந்து வரட்டும். वि வி பல்வேறு திசைகளி ருந்து
ब्रह्मचारिणः ப்ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் மா மா என்னை நோக்கி
आयन्तु ஆயந்து வரட்டும். प्र ப்ர அறியும் திறனுடைய ब्रह्मचारिणः
ப்ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் மா மா என்னை நோக்கி आयन्तु
ஆயந்து வரட்டும். द த₃ இந்தரிய ஒழுக்கமுடைய ब्रह्मचारिणः
ப்ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் மா மா என்னை நோக்கி आयन्तु
ஆயந்து வரட்டும். श ச₁ மனக்கட்டுப்பாடுடைய ब्रह्मचारिणः
ப்ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் மா மா என்னை நோக்கி आयन्तु
ஆயந்து வரட்டும். जने ஜனே மனிதரில் यश: யச₁: புகழ் பெற்றவனாக
असानि அஸானி இருப்பேனாக. वस्यस: வஸ்யஸ: செல்வந்தர்
களுக்குள் श्रेयान् ச்₁ரேயான் மேலானவனாக असानि அஸானி
இருப்பேனாக. भग ப₄க₃ இறைவா तं त्वा தம் த்வா உங்களில் प्रविशानि
ப்ரவிசா₁னி (நான்) கலந்துவிடுவேனாக. भग ப₄க₃ இறைவா स: ஸ:
அந்த (நீங்கள்) मा மா என்னில் प्रविश ப்ரவிச₁ கலந்துவிடுவீர்களாக.
भग ப₄க₃ இறைவா सहस्रशाखे ஸஹஸ்ரசா₁கே₂ ஆயிரக்கணக்கான

ரூபங்களையுடைய **तस्मिन् त्वयि** தஸ்மின் த்வயி அந்த உங்களிடத்தில் **अहं** அஹம் நான் **निमृजे** நிம்ருஜே தூய்மை அடைவேனாக. **धातः** தாத்: இறைவா **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **आपः** ஆப: நீர் **प्रवता** ப்ரவதா கீழ்நோக்கி **यन्ति** யந்தி ஓடுகின்றதோ **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **मासाः** மாஸா: மாதங்கள் **अहर्जरं** அஹர்ஜரம் வருடத்தை (நோக்கி ஓடுகின்றனவோ) **एवं** ஏவம் அவ்விதம் **मां** மாம் என்னை நோக்கி **सर्वतः** ஸர்வத: எல்லாப் பக்கங்களி ருந்தும் **ब्रह्मचारिणः** ப்ரஹ்ம சாரிண: மாணவர்கள் **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **प्रतिवेशः** ப்ரதிவேசு: (நீங்கள்) ஓய்விடம் (போல்) **असि** அஸி உள்ளீர்கள். **मा** மா எனக்கு **प्रभाहि** ப்ரபாஹி (உங்களை) விளக்குங்கள். **मा** மா என்னை **प्रपद्यस्व** ப்ரபத்யஸ்வ (நீங்கள்) அடைவீர்களாக.

மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். பல்வேறு திசைகளி ருந்து மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். அறியும் திறனுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். இந்திரிய ஒழுக்கமுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். மனக்கட்டுப்பாடுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். மனிதரில் புகழ் பெற்றவனாக இருப்பேனாக. செல்வந்தர்களுக்குள் மேலானவனாக இருப்பேனாக. இறைவா, உங்களில் நான் கலந்து விடுவேனாக. இறைவா, அந்த நீங்கள் என்னில் கலந்து விடுவீர்களாக. இறைவா, ஆயிரக்கணக்கான ரூபங்களையுடைய அந்த உங்களிடத்தில் நான் தூய்மை அடைவேனாக. இறைவா, எவ்விதம் நீர் கீழ்நோக்கி ஓடுகின்றதோ, எவ்விதம் மாதங்கள் வருடத்தை நோக்கி ஓடுகின்றனவோ அவ்விதம் என்னை நோக்கி எல்லாப் பக்கங்களி ருந்தும் மாணவர்கள் வரட்டும். நீங்கள் ஓய்விடம் போல் உள்ளீர்கள். எனக்கு உங்களை விளக்குங்கள். என்னை நீங்கள் அடைவீர்களாக.

५. भूर्भुवस्सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याहतयः। तासामु ह स्मैतां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद् ब्रह्म। स आत्मा। अज्ञान्यन्या देवताः।

5. பூர்ப்புவஸஸுவரிதி வா ஏதாஸ்திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய: |
தாஸாமு ஹ ஸ்மைதாம் சதுர்தீம் | மாஹாசமஸ்ய: ப்ரவே
த்யதே | மஹ இதி | தத் ப்ரஹ்ம | ஸ ஆத்மா | அங்காந்யந்யா
தேவதா: |

பூ: புவ: சுவ: பூ: புவ: ஸுவ: பூ: புவ: ஸுவ: इति वै இதி வை
என்பன एता: तिस्र: ஏதா: திஸ்ர: இந்த மூன்று व्याहतय:
வ்யாஹ்ருதய: வ்யாஹ்ருதிகள். तासां उ ह தாஸாம் உ ஹ அவற்றுடன்
माहाचमस्य: மாஹாசமஸ்ய: மாஹாசமஸ்யர் (என்ற ரிஷி) मह: इति
மஹ: இதி மஹ: என்ற एतां चतुर्थी ஏதாம் சதுர்தீம் இந்த நான்காவது
(வ்யாஹ்ருதியை) प्रवेदयते स्म ப்ரவேத்யதே ஸ்ம வெளிப்படுத்தினார்.
तद् தத் அதை (அந்த மஹ: என்பதை) ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக
(த்யானிக்க வேண்டும்). स: ஸ: அதுவே आत्मा ஆத்மா ஆத்மா
अन्या: देवता: அந்யா: தேவதா: மற்ற தேவதைகள் (அதனுடைய)
अङ्गानि அங்காநி அங்கங்கள்.

பூ: புவ: ஸுவ: என்பன இந்த மூன்று வ்யாஹ்ருதிகள்.
அவற்றுடன் மாஹாசமஸ்யர் என்ற ரிஷி மஹ: என்ற இந்த
நான்காவது வ்யாஹ்ருதியை வெளிப்படுத்தினார். அந்த மஹ:
என்பதை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்க வேண்டும். அதுவே ஆத்மா.
மற்ற தேவதைகள் அதனுடைய அங்கங்கள்.

भूरिति वा अयं लोकः । भुव इत्यन्तरिक्षम् । सुवरित्यसौ लोकः ।
मह इत्यादित्यः । आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते ।

பூரிதி வா அயம் லோக: | புவ இத்யந்தரிஷம் | ஸுவரித்
யஸௌ லோக: | மஹ இத்யாதித்ய: | ஆதித்யேன வாவ
ஸர்வே லோகா மஹீயந்தே |

பூ: इति वै பூ: இதி வை பூ: என்பதை अयं लोक: அயம் லோக: இந்த
லோகமாகவும் भुव: इति புவ: இதி புவ: என்பதை अन्तरिक्षं
அந்தரிஷம் இடையிலுள்ள லோகமாகவும் सुव: इति ஸுவ: இதி

ஸுவ: என்பதை **असौ लोकः** அஸௌ லோக: ஸ்வர்க லோகமாகவும் **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **आदित्यः** ஆதித்ய: ஸூரியனாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **आदित्येन वाव** ஆதித்யேன வாவ ஸூரியனாலன்றோ **सर्वे लोकाः** ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை இந்த லோகமாகவும் புவ: என்பதை இடையிலுள்ள லோகமாகவும் ஸுவ: என்பதை ஸ்வர்கலோகமாகவும் மஹ: என்பதை ஸூரியனாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். ஸூரியனாலன்றோ எல்லா உலகங்களும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

भूरिति वा अग्निः । भुव इति वायुः । सुवरित्यादित्यः । मह इति चन्द्रमाः । चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीं षि महीयन्ते ।

பூரிதி வா அக்னி: | புவ இதி வாயு: | ஸுவரித்யாதித்ய: | மஹ இதி சந்த்ரமா: | சந்த்ரமஸா வாவ ஸர்வாணி ஜ்யோதீம்ஷி மஹீயந்தே |

भूः इति वै பூ: இதி வை பூ: என்பதை **अग्निः** அக்னி: அக்னி தேவராகவும் **भुवः इति** புவ: இதி புவ: என்பதை **वायुः** வாயு: வாயுதேவராகவும் **सुवः इति** ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதை **आदित्यः** ஆதித்ய: ஸூரியதேவராகவும் **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **चन्द्रमाः** சந்த்ரமா: சந்த்ரதேவராகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **चन्द्रमसा वाव** சந்த்ரமஸா வாவ சந்த்ரதேவராலன்றோ **सर्वाणि ज्योतीं षि** ஸர்வாணி ஜ்யோதீம்ஷி அனைத்து ஒளிகளும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை அக்னிடேவராகவும் புவ: என்பதை வாயு தேவராகவும் ஸுவ: என்பதை ஸூரியதேவராகவும் மஹ: என்பதை சந்த்ரதேவராகவும் த்யானிக்க வேண்டும். சந்த்ரதேவராலன்றோ அனைத்து ஒளிகளும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

(த்யானிக்க வேண்டும்). **अत्रेन वाव** அன்னேன வாவ உணவினா லன்றோ **सर्वे प्राणाः** ஸர்வே ப்ராணா: எல்லா ப்ராணன்களும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை ப்ராணனாகவும் புவ: என்பதை அபான னாகவும் ஸுவ: என்பதை வ்யானனாகவும் மஹ: என்பதை உணவாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். உணவினாலன்றோ எல்லா ப்ராணன்களும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

**ता वा एताशतस्रष्टुर्धा । चतस्रष्टात्स्रो व्याहृतयः । ता यो वेद । स
वेद ब्रह्म । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ॥**

தா வா ஏதாசுச்சதஸ்ரஸ்சதுர்தா₄ | சதஸ்ரஸ்சதஸ்ரோ வ்யா ஹ்ருதய: | தா யோ வேத₅ | ஸ வேத₅ ப்ரஹ்ம | ஸர்வே₅ஸ்மை தேவா₅ ப₅ மாவஹந்தி ||

வீ வை இவ்விதம் **ता: एता:** தா: ஏதா: இந்த **चतस्र:** சதஸ்ர: நான்கு (வ்யாஹ்ருதிகள்) **चतुर्धा** சதுர்தா₄ நான்கு விதங்களில் (அமைந்துள்ளன). **चतस्र:** **चतस्र:** சதஸ்ர: சதஸ்ர: (ஒவ்வொரு த்யானத்திலும்) நான்கு நான்கு **व्याहृतय:** வ்யாஹ்ருதய: வ்யாஹ்ருதிகள் (உள்ளன). **य:** ய: யார் **ता:** தா: இவற்றை **वेद** வேத₅ உபாஸிக்கிறானோ **स:** ஸ: அவன் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **वेद** வேத₅ உபாஸிக்கின்றவனாகின்றான். **अस्मै** அஸ்மை அவனுக்கு **सर्वे देवा:** ஸர்வே தேவா: எல்லா தேவர்களும் **बलिं** ப₅ ம் பொருளை **आवहन्ति** ஆவஹந்தி கொடுப்பார்கள்.

இவ்விதம் இந்த நான்கு வ்யாஹ்ருதிகள் நான்கு விதங்களில் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு த்யானத்திலும் நான்கு நான்கு வ்யாஹ்ருதிகள் உள்ளன. யார் இவற்றை உபாஸிக்கிறானோ அவன் ப்ரஹ்மனை உபாஸிக்கின்றவனாகின்றான். அவனுக்கு எல்லா தேவர்களும் பொருளைக் கொடுப்பார்கள்.

६. स य एषोऽन्तर्हृदय आकाशः । तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः । अमृतो हिरण्मयः । अन्तरेण तालुके । य एष स्तन इवावलम्बते । सेन्द्रयोनिः । यत्रासौ केशान्तो विवर्तते । व्यपोह्य शीर्षकपाले ।

6. ஸ ய ஏஷோ஽ந்தர்ஹ்ருத்ய ஆகாசு; | தஸ்மிந்நயம் புருஷோ மனோமய: | அம்ருதோ ஹிரண்மய: | அந்தரேண தாலுகே | ய ஏஷ ஸ்தன இவாவலம்புதே | ஸேந்த்ரயோனி: | யத்ரா ஸௌ கேசாந்தோ விவர்ததே | வ்யபோஹ்ய சீர்ஷகபாலே |

அந்தர்ஹ்ருத்யே ஹ்ருதயத்திற்குள் ய: **एष:** ய: ஏஷ: யாதொரு **आकाश:** ஆகாசு; ஆகாசம் (உண்டோ) **तस्मिन्** தஸ்மின் அதில் **मनोमय:** மனோமய: அனைத்து மனதையும் தன்மனமாகக் கொண்டவராகவும் **अमृत:** அம்ருத: அழிவற்றவராகவும் **हिरण्मय:** ஹிரண்மய: அறிவு ஸ்வரூபமாகவும் உள்ள **स:** **अयं** ஸ: அயம் அந்த இந்த **पुरुष:** புருஷ: ஹிரண்யகர்பர் (உபாஸிக்கப்பட வேண்டும்). **तालुके अन्तरेण** தாலுகே அந்தரேண தொண்டைப் பகுதியில் **य: एष:** ய: ஏஷ: எந்த (மாம்ஸ பிண்டமானது) **स्तन:** **इव** ஸ்தன: இவ (பசுவின்) காம்புபோல **अवलम्बते** அவலம்புதே தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ (அதன் நடுவில் ஸுஷும்னா நாடி செல்கிறது). **यत्र** யத்ர எந்த (தலைப்பகுதியில்) **असौ केशान्त:** அஸௌ கேசாந்த: இந்த முடியின் அடிப்பாகம் **विवर्तते** விவர்ததே வந்துள்ளதோ (அந்த இடத்தை ஸுஷும்னா நாடி அடைந்து) **शीर्षकपाले** சீர்ஷகபாலே மண்டை ஓட்டை **व्यपोह्य** வ்யபோஹ்ய துளைத்து (வெளிவருகிறது). **सा** ஸா அந்த (தலைப்பகுதியே) **इन्द्रयोनि:** இந்த்ரயோனி: ப்ரஹ்ம லோகத்திற்குச் செல்லும் மார்கம்.

ஹ்ருதயத்திற்குள் யாதொரு ஆகாசம் உண்டோ அதில் அனைத்து மனதையும் தன்மனமாகக் கொண்டவராகவும் அழிவற்றவராகவும் அறிவு ஸ்வரூபமாகவும் உள்ள அந்த இந்த ஹிரண்யகர்பர் உபாஸிக்கப்பட வேண்டும். தொண்டைப் பகுதியில் எந்த மாம்ஸ பிண்டமானது பசுவின் காம்புபோல தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அதன் நடுவில் ஸுஷும்னா

நாடி செல்கிறது. எந்தத் தலைப்பகுதியில் இந்த முடியின் அடிப்பாகம் வந்துள்ளதோ அந்த இடத்தை ஸுஷும்னா நாடி அடைந்து மண்டை ஓட்டைத் துளைத்து வெளிவருகிறது. அந்தத் தலைப்பகுதியே ப்ரஹ்ம லோகத்திற்குச் செல்லும் மார்கம்.

भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति । भुव इति वायौ । सुवरित्यादित्ये । मह इति ब्रह्मणि । आप्नोति स्वाराज्यम् । आप्नोति मनसस्पतिम् । वाक्पतिष्ठाक्षुष्पतिः । श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः । एतत्ततो भवति । आकाशशरीरं ब्रह्म । सत्यात्म प्राणारामं मन आनन्दम् । शान्तिसमृद्धममृतम् । इति प्राचीनयोग्योपास्व ॥

பூரித்யக்னௌ ப்ரதிதிஷ்டதி | புவ இதி வாயௌ | ஸுவ ரித்யாதித்த்யே | மஹ இதி ப்ரஹ்மணி | ஆப்னோதி ஸ்வாரா ஜ்யம் | ஆப்னோதி மனஸஸ்பதிம் | வாஃபதிஃ சக்ஷுஷ்பதி: | ச்ரோத்ரபதிர்விஞானபதி: | ஏதத்ததோ புவதி | ஆகாசசரீரம் ப்ரஹ்ம | ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமம் மன ஆனந்தம் | சாந்தி ஸம்ருத்தமம்ருதம் | இதி ப்ராசீனயோக்யோபாஸ்ஸவ ||

भू: इति पृ: इति (मरणத்திற்குப் பின் இவ்வுபாஸகன்) பூ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட अग्नौ அக்னௌ அக்னியில் प्रतितिष्ठति ப்ரதிதிஷ்டதி கலந்து விடுகிறான். भुव: इति புவ: இதி புவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட वायौ வாயௌ வாயுவில் (கலந்து விடுகிறான்). सुव: इति ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட आदित्ये ஆதித்த்யே ஸூர்யனில் (கலந்து விடுகிறான்). मह: इति மஹ: இதி மஹ: என்பதால் குறிக்கப் பட்ட ब्रह्मणि ப்ரஹ்மணி ஹிரண்யகர்பரில் (கலந்து விடுகிறான்). स्वाराज्यं ஸ்வாராஜ்யம் தானே அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை आप्नोति ஆப்னோதி அடைகிறான். मनसस्पतिं மனஸஸ்பதிம் எல்லா மனங்களுக்கும் அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை आप्नोति ஆப்னோதி அடைகிறான். वाक्पति: வாஃபதி: வாக்கிற்குத் தலைவ னாகிறான். चक्षुष्पति: சக்ஷுஷ்பதி: கண்களுக்குத் தலைவனாகிறான். श्रोत्रपति: ச்ரோத்ரபதி: செவிகளுக்குத் தலைவனாகிறான்.

विज्ञानपति: விஞானபதி: அறிவுகளுக்குத் தலைவனாகிறான். **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம் ஹிரண்யகர்பருடைய **आकाशशरीरं** ஆகாசசுரீரம் உடலானது ஆகாசத்தைப் போன்று வ்யாபித்து **सत्यात्म** ஸத்யாத்ம் உருவமுடைய உருவமற்ற உலகங்களாகவும் உள்ளது. **प्राणारामं** ப்ராணாராமம் (ஹிரண்யகர்பர்) அனைத்து ப்ராணன்களையும் விளையாட்டுக் களமாகக் கொண்டுள்ளார். **मनः आनन्दं** மன: ஆனந்தம் அனைத்து மனங்களையும் ஆனந்தத்திற்குக் காரணமாகக் கொண்டுள்ளார். **शान्ति-समृद्धं** சாந்தி-ஸம்ருத்தம் முழு அமைதியையும் அனைத்து செழிப்பையும் உடையவராக உள்ளார். **अमृतं** அம்ருதம் அழிவற்றவராக உள்ளார். **एतत् ततः भवति** ஏதத் தத: புவதி (உபாஸகன்) இந்த (ஹிரண்யகர்பராக) ஆகிறான். **प्राचीनयोग्य** ப்ராசீனயோக்ய ப்ராசீனயோக்யரே **इति** இதி இவ்விதம் **उपास्व** உபாஸ்ஸவ உபாஸனம் செய்வீராக.

மரணத்திற்குப்பின் இவ்வுபாஸகன் பூ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட அக்னியில் கலந்து விடுகிறான். புவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட வாயுவில் கலந்து விடுகிறான். ஸுவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட ஸூர்யனில் கலந்து விடுகிறான். மஹ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட ஹிரண்யகர்பரில் கலந்துவிடுகிறான். தானே அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை அடைகிறான். எல்லா மனங்களுக்கும் அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை அடைகிறான். வாக்கிற்குத் தலைவனாகிறான். கண்களுக்குத் தலைவனாகிறான். செவிகளுக்குத் தலைவனாகிறான். அறிவுகளுக்குத் தலைவனாகிறான். ஹிரண்யகர்பருடைய உடலானது ஆகாசத்தைப் போன்று வ்யாபித்து, உருவமுடைய, உருவமற்ற உலகங்களாகவும் உள்ளது. ஹிரண்யகர்பர் அனைத்து ப்ராணன்களையும் விளையாட்டுக்களமாகக் கொண்டுள்ளார். அனைத்து மனங்களையும் ஆனந்தத்திற்குக் காரணமாகக் கொண்டுள்ளார். முழு அமைதியையும் அனைத்து செழிப்பையும் உடையவராக உள்ளார். அழிவற்றவராக உள்ளார். உபாஸகன் இந்த ஹிரண்யகர்பராக ஆகிறான். ப்ராசீனயோக்யரே, இவ்விதம் உபாஸனம் செய்வீராக.

6. पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्यष्टान्द्रमा
नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा।
इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः समानः।
चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्त्वक्। चर्म माँसँस्त्रावास्थि मज्जा।
एतदधिविधाय ऋषिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदँसर्वम्। पाङ्क्तेनैव
पाङ्क्तँस्यृणोतीति॥

7. ப்ருதி₂வ்யந்தரிசுஷம் த்யெளர்தி₂சோ₁வாந்தரதி₂சா₁: | அக்₂னிர்
வாயுராதி₂த்யச₁நந்த்₂ரமா நசுஷத்ராணி | ஆப ஓஷத₂யோ
வனஸ்பதய ஆகாச₁ ஆத்மா | இத்யதி₂பூ₂தம் | அதா₂த்யா
த்மம் | ப்ராணோ வ்யானோ₁பான உதா₂ன: ஸமான: | சக்ஷு:
ச₁ரோத்ரம் மனோ வாக்த்வக் | சர்ம மாம்ஸம்ஸ்னாவாஸ்தி₂
மஜ்ஜா | ஏதத₂தி₂விதா₂ய ரிஷிரவோசத் | பாங்க்தம் வா
இத₂ம்ஸர்வம் | பாங்க்தேனைவ பாங்க்தம்ஸ்ப்ருணோதீதி ||

पृथिवी प्ருति₂வீ பூமி அந்தரிஷ் அந்தரிசுஷம் இடைவெளி द्यौ: த்யெள:
ஸ்வர்கம் दिश: தி₂ச₁: திசைகள் अवान्तरदिशा: அவாந்தரதி₂சா₁:
இடையில் உள்ள திசைகள். अग्नि: அக்₂னி: நெருப்பு वायु: வாயு:
காற்று आदित्य: ஆதி₂த்ய: ஸூர்யன் चन्द्रमा: சந்த்₂ரமா: நிலவு
नक्षत्राणि நசுஷத்ராணி நசுஷத்ரங்கள். आप: ஆப: நீர் ओषधय:
ஓஷத₂ய: செடிகொடிகள் वनस्पतय: வனஸ்பதய: மரங்கள் आकाश:
ஆகாச₁: ஆகாசம் आत्मा ஆத்மா விராட். इति இதி இவை अधिभूतं
அதி₂பூ₂தம் உலக ஸம்பந்தப்பட்டவை. अथ அத₂ இப்பொழுது
अध्यात्मं அத்யாத்மம் உடல் ஸம்பந்தப்பட்டவை (துவங்குகின்றன).
प्राण: ப்ராண: ப்ராணன் व्यान: வ்யான: வ்யானன் अपान: அபான:
அபானன் उदान: உதா₂ன: உதானன் समान: ஸமான: ஸமானன். चक्षु:
சக்ஷு: கண் श्रोत्रं ச₁ரோத்ரம் செவி मन: மன: மனம் वाक् வாக் வாக்கு
त्वक् த்வக் மேல்தோல். चर्म சர்ம உள்தோல் माँसं மாம்ஸம் சதை स्त्रावा
ஸ்னாவா தசைநார் अस्थि அஸ்தி₂ எலும்பு मज्जा மஜ்ஜா எலும்பில்
உள்ள திரவம். एतत् ஏதத் இவற்றை अधिविधाय அதி₂விதா₂ய
எடுத்துக்கூறி ऋषि: ரிஷி: ரிஷியானவர் अवोचत् அவோசத்

(இவ்விதம்) கூறினார். **इदं सर्वं** இதும் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் **पाङ्क्तं वै** பாங்க்தம் வை ஐந்து அங்கங்களின் சேர்க்கைகளாக உள்ளன. **पाङ्क्तेन एव** பாங்க்தேன ஏவ (உடல் ஸம்பந்தமான) பாங்க்தத்தின் துணைகொண்டு **पाङ्क्तं** பாங்க்தம் (வெளி ஸம்பந்தமான) பாங்க்தத்தை **स्पृणोति इति** ஸ்ப்ருணோதி இதி த்யானிக்க வேண்டும்.

பூமி, இடைவெளி, ஸ்வர்கம், திசைகள், இடையில் உள்ள திசைகள். நெருப்பு, காற்று, ஸூர்யன், நிலவு, நக்சத்ரங்கள். நீர், செடிகொடிகள், மரங்கள், ஆகாசம், விராட். இவை உலக ஸம்பந்தப்பட்டவை. இப்பொழுது உடல் ஸம்பந்தப்பட்டவை துவங்குகின்றன. ப்ராணன், வ்யானன், அபானன், உதானன், ஸமானன். கண், செவி, மனம், வாக்கு, மேல்தோல். உள்தோல், சதை, தசைநார், எலும்பு, எலும்பில் உள்ள திரவம். இவற்றை எடுத்துக்கூறி ரிஷியானவர் இவ்விதம் கூறினார்: இவை அனைத்தும் ஐந்து அங்கங்களின் சேர்க்கைகளாக உள்ளன. உடல் ஸம்பந்தமான பாங்க்தத்தின் துணைகொண்டு, வெளி ஸம்பந்தமான பாங்க்தத்தை த்யானிக்க வேண்டும்.

८. ओमिति ब्रह्म । ओमितीदँसर्वम् । ओमित्येतदनुकृति ह स्म वा अप्यो
श्रावयेत्याश्रावयन्ति । ओमिति सामानि गायन्ति । ओँशोमिति
शस्त्राणि शँसन्ति । ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रति गृणाति । ओमिति
ब्रह्मा प्रसौति । ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति । ओमिति ब्राह्मणः
प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति । ब्रह्मैवोपाप्रोति ॥

8. ஓமிதி ப்ரஹ்ம | ஓமிதீதம்ஸர்வம் | ஓமித்யேதநுக்ருதி
ஹ ஸ்ம வா அப்யோ ஶ்ராவயேத்யாஶ்ராவயந்தி | ஓமிதி
ஸாமானி காயந்தி | ஓம் சோமிதி ஶஸ்த்ராணி ஶம்ஸந்தி |
ஓமித்யத்வர்யு: ப்ரதிக்ரம் ப்ரதிக்ருணாதி | ஓமிதி ப்ரஹ்மா
ப்ரஸௌதி | ஓமித்யக்ருனிஹோத்ரமனுஜானாதி | ஓமிதி
ப்ரஹ்மண: ப்ரவக்ஷ்யந்நாஹ ப்ரஹ்மோபாப்னவானீதி |
ப்ரஹ்மேவோபாப்னோதி ||

ओं इति ஓம் இதி ஓங்காரத்தில் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ஹிரண்யகர்பரை (த்யானிக்க வேண்டும்). **इदं सर्वं** இதும் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் **ओं इति** ஓம் இதி ஓங்காரமாக (உருவகப்படுத்தப்படுகிறது). **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்ற **एतत्** ஏதத் இந்த (சொல்) **अनुकृति ह स्म वै** அனுக்ருதி ஹ ஸ்ம வை அனுமதியை (வெளிப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது). **अपि** அபி மேலும் **ओ श्रावय** ஓ ச்ரவாய ஓம் (நீ) தெரிவி **इति** இதி என்று **आश्रावयन्ति** ஆச்ராவயந்தி (ரித்விக் தனக்குக் கீழ் உள்ளவரிடம்) ஆணையிடுகிறார். **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று (கூறியதற்குப் பிறகு) **सामानि** ஸாமானி ஸாம மந்த்ரங்களை **गायन्ति** காயந்தி (ஸாமவேத ரித்விக்) ஒதுகிறார். **ओं शो इति** ஓம் சோம் இதி ஓம் சோம் என்று **शस्त्राणि** ச்ஸ்த்ராணி (கூறியதற்குப் பிறகு) ரிக் மந்த்ரங்களை **शंसन्ति** சம்ஸந்தி (ரிக்வேத ரித்விக்) ஒதுகிறார். **अध्वर्युः** அத்வர்யு: யஜூர்வேத ரித்விக் **प्रतिगरं** ப்ரதிக்ரம் தன்னுடைய அனுமதியை **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **प्रतिगृणाति** ப்ரதிக்ரூணாதி வெளிப்படுத்துகிறார். **ब्रह्मा** ப்ரஹ்மா அதர்வண வேத ரித்விக் **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **प्रसौति** ப்ரஸௌதி (மற்றவர்களுக்கு) ஆணையிடுகிறார். **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று (கூறி) **अग्निहोत्रं** அக்னிஹோத்ரம் அக்னிஹோத்ரத்தைச் செய்ய **अनुजानाति** அனுஜானாதி (ரித்விக்) அனுமதி கொடுக்கிறார். **ब्राह्मणः** ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மணன் **प्रवक्ष्यन्** ப்ரவக்ஷ்யன் (வேதத்தை) கற்றுக்கொள்ள விரும்பி **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம வேத (அறிவை) **उपाप्रवानि इति** உபாப்னவானி இதி அடைந்தே தீருவேன் என்ற நோக்குடன் **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **आह** ஆஹ உச்சரிக்கிறான். **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம வேத (அறிவை) **उपाप्रोति एव** உபாப்னோதி ஏவ அடைந்தே தீருவான்.

ஓங்காரத்தில் ஹிரண்யகர்பரை த்யானிக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் ஓங்காரமாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. ஓம் என்ற இந்தச் சொல் அனுமதியை வெளிப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. மேலும், ஓம் நீ தெரிவி என்று ரித்விக் தனக்குக் கீழ் உள்ளவரிடம் ஆணையிடுகிறார். ஓம் என்று கூறியதற்குப் பிறகு ஸாம மந்த்ரங்களை ஸாமவேத ரித்விக் ஒதுகிறார். ஓம் சோம்

என்று கூறியதற்குப் பிறகு ரிக் மந்த்ரங்களை ரிக்வேத ரித்விக் ஓதுகிறார். யஜுர்வேத ரித்விக் தன்னுடைய அனுமதியை ஓம் என்று வெளிப்படுத்துகிறார். அதர்வணவேத ரித்விக் ஓம் என்று மற்றவர்களுக்கு ஆணையிடுகிறார். ஓம் என்று கூறி அக்னி ஹோத்ரத்தைச் செய்ய ரித்விக் அனுமதி கொடுக்கிறார். ப்ராஹ்மணன் வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பி, வேத அறிவை அடைந்தே தீருவேன் என்ற நோக்குடன் ஓம் என்று உச்சரிக்கிறான். வேத அறிவை அடைந்தே தீருவான்.

९. ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च । सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च । तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च । दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । अग्रयणं स्वाध्यायप्रवचने च । अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च । अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च । मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च । सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः । तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः । स्वाध्याय प्रवचने एवेति नाको मौष्ट्यः । तद्धि तपस्तद्धि तपः ॥

9. ரிதம் ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | ஸத்யம் ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | தபச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | தமச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | சமச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | அக்னயச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | அக்னிஹோத்ரம் ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | அதித்யச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | மானுஷம் ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | ப்ரஜா ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | ப்ரஜனச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | ப்ரஜாதிச்ச ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ச | ஸத்யமிதி ஸத்யவசா ராதீதர: | தப இதி தபோநித்ய: பெளருசிஷ்டி: | ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ஏவேதி நாகோ மௌத்யக்ஸ்ய: | தத்தி தபஸ் தத்தி தப: ||

ऋतं च ரிதம் ச சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் **स्वाध्याय-प्रवचने च** ஸ்வாத்யாய-ப்ரவசனே ச (சாஸ்த்ரங்களை) படித்தல் படிப்பித்தல் **सत्यं** சத்யம் உண்மை பேசுதல் **तपः** தப: தவம் **दमः** த்ம: இந்த்ரிய ஒழுக்கம் **शमः** ச்ம: மனக்கட்டுப்பாடு **अग्रयः** அக்ஞய: யாகத்திற்கான நெருப்பை (பாதுகாத்தல்) **अग्रिहोत्रं** அக்னிஹோத்ரம் அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்தல் **अतिथयः** அதித்ய: விருந்தோம்பல் **मानुषं** மானுஷம் மானுட லேவை **प्रजा** ப்ரஜா ஸந்ததியை வளர்த்தல் **प्रजनः** ப்ரஜன: மகப்பேறு **प्रजातिः** ப்ரஜாதி: பேரனைப் பேணுதல். **सत्यवचा** ஸத்யவசா என்றும் உண்மை பேசுகின்ற **राथीतरः** ராதீதர: ராதீதரர் (என்ற ரிஷி) **सत्यं इति** ஸத்யம் இதி வாய்மையை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **तपोनित्यः** தபோநித்ய: என்றும் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள **पौरुशिष्टिः** பெளருசிஷ்டி: பெளருசிஷ்டி (என்ற ரிஷி) **तपः इति** தப: இதி தவத்தை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **मौष्ट्यः** மௌத்யூல்ய: முக்கலருடைய மகனான **नाकः** நாக: நாகர் (என்ற ரிஷி) **स्वाध्यायप्रवचने एव इति** ஸ்வாத்யாயப்ரவசனே ஏவ இதி படித்தலையும் படிப்பித்தலையும் மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **तत् हि** தத் ஹி அதுவே **तपः** தப: தப: மேலான தவம். **तत् हि** தத் ஹி அதுவே **तपः** தப: தப: மேலான தவம்.

பின்பற்றப்பட வேண்டிய நெறிகள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுதல், சாஸ்த்ரங்களைப் படித்தல், படிப்பித்தல், உண்மை பேசுதல், தவம், இந்த்ரிய ஒழுக்கம், மனக்கட்டுப்பாடு, யாகத்திற்கான நெருப்பைப் பாதுகாத்தல், அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்தல், விருந்தோம்பல், மானுட லேவை, ஸந்ததியை வளர்த்தல், மகப்பேறு, பேரனைப் பேணுதல். என்றும் உண்மை பேசுகின்ற ராதீதரர் என்ற ரிஷி வாய்மையை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். என்றும் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெளருசிஷ்டி என்ற ரிஷி தவத்தை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். முக்கலருடைய மகனான நாகர் என்ற ரிஷி படித்தலையும் படிப்பித்தலையும் மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். அதுவே மேலான தவம். அதுவே மேலான தவம்.

१०. अहं वृक्षस्य रेरिवा । कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव । ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव
स्वमृतमस्मि । द्रविणँसवर्चसम् । सुमेधा अमृतोऽक्षितः । इति
त्रिशष्टोर्वेदानुवचनम् ॥

10. அஹம் வ்ருக்ஷஸ்ய ரேரிவா | கீர்தி: ப்ருஷ்டம் கி.ரோரிவ |
ஊர்த்வபவித்ரோ வாஜினீவ ஸ்வம்ருதமஸ்மி | த்ரவிணம்
ஸவாச்சஸம் | ஸுமேதா, அம்ருதோக்ஷித: | இதி த்ரிசுங்கோர்
வேதாநுவசனம் ||

त्रिशष्टो: वेदानुवचनं इति त्रिसुङ्को: वेदानुवचनम् इति (ஆத்ம
ஞானத்தை அடைந்ததற்குப்பிறகு கூறிய) த்ரிசங்குவினுடைய
வசனம் இது. अहं அஹம் நான் वृक्षस्य வ்ருக்ஷஸ்ய (உலகமாகின்ற)
மரத்தை रेरिवा ரேரிவா தாங்குபவனாக இருக்கிறேன். गिरे: கி.ரே:
மலையின் पृष्ठं इव ப்ருஷ்டம் இவ உச்சியைப்போல் कीर्ति: கீர்தி:
(என்னுடைய) புகழ் (ஓங்கியிருக்கிறது). ऊर्ध्व-पवित्र: ஊர்த்வ-பவித்ர:
முழுமையாக தூய்மையடைந்தவனாக (உள்ளேன்). वाजिनि इव
வாஜினி இவ ஸூர்யதேவனில் இருக்கின்ற ஒளியைப்போல स्वमृतं
ஸ்வம்ருதம் அழியாத ஆத்ம தத்துவமாகவும் सवर्चसं ஸவாச்சஸம்
ஒளிபொருந்திய द्रविणं த்ரவிணம் உண்மைப் பொருளாகவும் सुमेधा
ஸுமேதா, மங்களரூபமான அறிவை அடைந்தவனாகவும் अमृत:
அம்ருத: மரணமற்றவனாகவும் अक्षित: அக்ஷித: மாற்றமற்றவனாகவும்
अस्मि அஸ்மி இருக்கின்றேன்.

ஆத்மஞானத்தை அடைந்ததற்குப்பிறகு கூறிய த்ரிசங்கு
வினுடைய வசனம் இது: நான் உலகமாகின்ற மரத்தைத்
தாங்குபவனாக இருக்கிறேன். மலையின் உச்சியைப் போல்
என்னுடைய புகழ் ஓங்கியிருக்கிறது. முழுமையாக தூய்மை
யடைந்தவனாக உள்ளேன். ஸூர்ய தேவனில் இருக்கின்ற
ஒளியைப்போல அழியாத ஆத்ம தத்துவமாகவும் ஒளி
பொருந்திய உண்மைப் பொருளாகவும் மங்கள ரூபமான
அறிவை அடைந்தவனாகவும் மரணமற்றவனாகவும் மாற்றமற்ற
வனாகவும் இருக்கின்றேன்.

११. वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर।
स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा
व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न प्रमदितव्यम्। कुशलान्न
प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न
प्रमदितव्यम्। देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव।
पितृदेवो भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव।

11. வேதமனூச்யாசார்யோऽந்தேவாலினமனுசாஸ்தி | ஸத்யம்
வத | தர்மம் சர | ஸ்வாத்யாயாந்மா ப்ரமத : | ஆசார்யாய
ப்ரியம் த்னமாஹ்ருத்ய ப்ரஜாதந்தும் மா வ்யவச்சேத்ஸீ : |
ஸத்யாந்ந ப்ரமதிதவ்யம் | தர்மாந்ந ப்ரமதிதவ்யம் | குசலா
ந்ந ப்ரமதிதவ்யம் | பூத்யை ந ப்ரமதிதவ்யம் | ஸ்வாத்யாய
ப்ரவசனாப்யாம் ந ப்ரமதிதவ்யம் | தேவபித்ருகார்யா
ப்யாம் ந ப்ரமதிதவ்யம் | மாத்ருதேவோ புவ | பித்ரு
தேவோ புவ | ஆசார்யதேவோ புவ | அதிதி தேவோ புவ |

आचार्यः ஆசார்ய: ஆசிரியர் **वेदं** வேதம் வேதத்தை **अनूच्य** அனூச்ய
ஓதும் நெறியைப் புகட்டியபின் **अन्तेवासिनं** அந்தேவாலினம்
மாணவனிடத்தில் **अनुशास्ति** அனுசாஸ்தி (கீழ்க்கண்டவாறு)
உபதேசிக்கிறார். **सत्यं** ஸத்யம் உண்மையை **वद** வத பேச. **धर्मं** தர்மம்
தர்மத்தை **चर** சர பின்பற்று. **स्वाध्यायात्** ஸ்வாத்யாயாத்
சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதி ருந்து **मा** அப்ரமத: மா அப்ரமத: விலகி
விடாதே. **आचार्याय** ஆசார்யாய ஆசிரியருக்கு **प्रियं** ப்ரியம்
ப்ரியமான **धनं** த்னம் பொருளை **आहृत्य** ஆஹ்ருத்ய கொடுத்ததற்குப்
பிறகு **प्रजातन्तुं** ப்ரஜாதந்தும் (உன்னுடைய) வம்சத்தொடரை **मा**
व्यवच्छेत्सीः மா வ்யவச்சேத்ஸீ: (நீ) அறுத்து விடாதே. **सत्यात्**
ஸத்யாத் உண்மை பேசுவதி ருந்து **न** **प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதிதவ்யம்
விலகிவிடாதே. **धर्मात्** தர்மாத் தர்ம அனுஷ்டானத்தி ருந்து **न**
प्रमदितव्यं ந ப்ரமதிதவ்யம் விலகிவிடாதே. **कुशलात्** குசலாத்
தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் **न** **प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதிதவ்யம் கவனக்

குறைவாக இருந்துவிடாதே. **भृत्यै** பூத்யை தன் முன்னேற்றத்தில் **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதிதவ்யம் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. **स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां** ஸ்வாத்யாயப்ரவசனாப்யாம் சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதி ருந்தும் படிப்பித்த ருந்தும் **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதிதவ்யம் விலகிவிடாதே. **देवपितृकार्याभ्यां** தேவபித்ருகார்யாப்யாம் தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் செய்கின்ற கர்மத்தி ருந்து **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதிதவ்யம் விலகிவிடாதே. **मातृदेवः भव** மாத்ருதேவ: புவ தாயை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **पितृदेवः भव** பித்ருதேவ: புவ தந்தையை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **आचार्यदेवः भव** ஆசார்யதேவ: புவ ஆசிரியரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **अतिथिदेवः भव** அதிதிதேவ: புவ விருந்தினரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு.

ஆசிரியர் வேதத்தை ஓதும் நெறியைப் புகட்டியபின் மாணவனிடத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு உபதேசிக்கிறார்: உண்மையைப் பேசு. தர்மத்தைப் பின்பற்று. சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதி ருந்து விலகி விடாதே. ஆசிரியருக்கு ப்ரியமான பொருளைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு உன்னுடைய வம்சத்தொடரை நீ அறுத்துவிடாதே. உண்மை பேசுவதி ருந்து விலகிவிடாதே. தர்ம அனுஷ்டானத்தி ருந்து விலகிவிடாதே. தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. தன் முன்னேற்றத்தில் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதி ருந்தும் படிப்பித்த ருந்தும் விலகிவிடாதே. தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் செய்கின்ற கர்மத்தி ருந்து விலகிவிடாதே. தாயை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. தந்தையை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. ஆசிரியரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. விருந்தினரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு.

यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि । नो इतराणि ।
यान्यस्माकंसुचरितानि । तानि त्वयोपास्यानि । नो इतराणि । ये के
चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः । तेषां त्वयासने न प्रश्वसितव्यम् ।

யான்யனவத்யூயானி கர்மாணி | தானி ஸேவிதவ்யானி | நோ
இதராணி | யான்யஸ்மாகம் ஸுசரிதானி | தானி த்வயோபாஸ்
யானி | நோ இதராணி | யே கே சாஸ்மச்ச்₂ரேயாம் ஸோ ப்₂ரா
ஹ்மணா: | தேஷாம் த்வயாஸனே ந ப்₂ர்ச்₂வஸிதவ்யம் |

யானி கர்மாணி யானி கர்மாணி எந்தச் செயல்கள் **அனவத்யானி** அனவத்யூயானி
கீழ்மைப்படுத்தாதோ **தானி** தானி அவை **சேவிதவ்யானி** ஸேவிதவ்யானி
பின்பற்றப்பட வேண்டும். **இதராணி** இதராணி மற்றவை **ந 3 ந 2**
பின்பற்றப்படக்கூடாது. **அஸ்மாகம்** அஸ்மாகம் எங்களிடம் உள்ள
சுசரிதானி ஸுசரிதானி நல்ல நடத்தைகள் **யானி** யானி எவையுண்டோ
தானி தானி அவை **த்வயா** த்வயா உன்னால் **உபாஸ்யானி** உபாஸ்யானி
பின்பற்றப்பட வேண்டும். **இதராணி** இதராணி மற்றவை **ந 3 ந 2**
பின்பற்றப்படக் கூடாது. **அஸ்மத் ச** அஸ்மத் ச நம்மைக் காட்டிலும்
சுரேயாம்ஸ: ச்₂ரேயாம்ஸ: மேலான **யே கே** யே கே எந்த **பாஹ்மணா:**
ப்₂ராஹ்மணா: சான்றோர்கள் உள்ளனரோ **தேஷாம்** தேஷாம் அவர்
களுடைய **ஆசனே** ஆஸனே முன்னிலையில் **த்வயா** த்வயா உன்னால் **ந**
ப்₂ர்ச்₂வஸிதவ்யம் ந்₂ர்ச்₂வஸிதவ்யம் அமைதியானது கடைப்பிடிக்கப்பட
வேண்டும். (அல்லது) **தேஷாம்** தேஷாம் அவர்களுக்கு **த்வயா** த்வயா
உன்னால் (உன்) **ஆசனே** ஆஸனே இருக்கையைக் கொடுப்பதன்
மூலம் **ப்₂ர்ச்₂வஸிதவ்யம்** ப்₂ர்ச்₂வஸிதவ்யம் (அவர்களுடைய) களைப்பை
நீக்க வேண்டும்.

எந்தச் செயல்கள் கீழ்மைப்படுத்தாதோ அவை பின்பற்றப்
பட வேண்டும். மற்றவை பின்பற்றப்படக் கூடாது. எங்களிடம்
உள்ள நல்ல நடத்தைகள் எவையுண்டோ அவை உன்னால்
பின்பற்றப்பட வேண்டும். மற்றவை பின்பற்றப்படக் கூடாது.
நம்மைக் காட்டிலும் மேலான எந்த சான்றோர்கள் உள்ளனரோ
அவர்களுடைய முன்னிலையில் உன்னால் அமைதியானது
கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு உன்
இருக்கையைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய களைப்பை
நீக்க வேண்டும்.

श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयादेयम्। श्रिया देयम्। हिया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्।

சுரத்தயா தேயம் | அசுரத்தயாதேயம் | சரியா தேயம் | ஹரியா தேயம் | பியா தேயம் | ஸம்விதா தேயம் |

श्रद्धया சுரத்தயா சுரத்தையுடன் தேயம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். अश्रद्धया அசுரத்தயா சுரத்தை இல்லாமல் अदेयं அதேயம் தானம் செய்யப்படக் கூடாது. श्रिया சரியா அதிகமாக देयं தேயம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். हिया ஹரியா ஸங்கோசத்துடன் தேயம் தேயம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். भिया பியா அக்கறையுடன் தேயம் தேயம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். संविदा ஸம்விதா அறிவு பூர்வமாக देयं தேயம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

சுரத்தையுடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். சுரத்தை இல்லாமல் தானம் செய்யப்படக் கூடாது. அதிகமாக தானம் செய்யப்பட வேண்டும். ஸங்கோசத்துடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். அக்கறையுடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். அறிவு பூர்வமாக தானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्। ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥

அத₂ யதி₃ தே கர்மவிசிகித்ஸா வா வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா ஸ்யாத் | யே தத்ர ப்ராஹ்மணா: ஸம்மர்சி₁ன: | யுக்தா ஆயுக்தா: | அலூக்ஷா தர்மகாமா: ஸ்யு: | யதா₂ தே தத்ர வர்தேரன் | ததா₂ தத்ர வர்தேதா₂: | அதா₂ப்ரியாக்யாதேஷு |

யே தத்ர ப்ராஹ்மணா: ஸம்மர்சி: | யுக்தா ஆயுக்தா: |
 அலூக்ஷா த்ரம்காமா: ஸ்யு: | யதா₂ தே தேஷு வர்தேரன் |
 ததா₂ தேஷு வர்தேதா₂: | ஏஷ ஆதேசு: | ஏஷ உபதேசு: |
 ஏஷா வேதோ₃பநிஷத் | ஏததனுசாஸனம் | ஏவமுபாஸி
 தவ்யம் | ஏவமு சைததுபாஸ்யம் ||

अथ यदि அத₂ யதி₃ ஒருவேளை தே உனக்கு கர்மவிचिकित्सा वा
 கர்மவிசிகித்ஸா வா கடமையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ
 वृत्तविचिकित्सा वा வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா நடத்தையைப் பற்றிய
 ஸந்தேஹமோ स्यात् ஸ்யாத் தோன்றினால் தத்ர அங்கு சம்ர்சின:
 ஸம்மர்சி: அறிவுடைய युक्ता: யுக்தா: அனுபவமிக்க आयुक्ता:
 ஆயுக்தா: நடுநிலையில் உள்ள अलूक्षा: அலூக்ஷா: மென்மையான
 மனதையுடைய धर्मकामा: த்ரம்காமா: தர்மத்தில் நிலைபெற்ற ये
 ब्राह्मणा: யே ப்ராஹ்மணா: எந்த சான்றோர்கள் स्यु: ஸ்யு:
 இருக்கிறார்களோ தே அவர்கள் यथा யதா₂ எவ்விதம் தத்ர
 அந்த சூழ்நிலையில் वर्तेरन् வர்தேரன் நடந்து கொள்வார்களோ तथा
 ததா₂ அவ்விதம் तत्र தத்ர அந்த சூழ்நிலையில் वर्तेथा: வர்தேதா₂: (நீ)
 நடந்து கொள்ள வேண்டும். अथ அத₂ மேலும் अभ्याख्यातेषु
 அப்யாக்யாதேஷு குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களிடம் (எப்படி நடந்து
 கொள்ள வேண்டும் என்ற ஸந்தேஹம் உனக்கு வந்தால்) तत्र தத்ர
 அங்கு சம்ர்சின: ஸம்மர்சி: அறிவுடைய युक्ता: யுக்தா: அனுபவமிக்க
 आयुक्ता: ஆயுக்தா: நடுநிலையில் உள்ள अलूक्षा: அலூக்ஷா:
 மென்மையான மனதையுடைய धर्मकामा: த்ரம்காமா: தர்மத்தில்
 நிலைபெற்ற ये ब्राह्मणा: யே ப்ராஹ்மணா: எந்த சான்றோர்கள் स्यु:
 ஸ்யு: இருக்கிறார்களோ தே அவர்கள் यथा யதா₂ எவ்விதம் तेषु
 தேஷு அவர்களிடம் वर्तेरन् வர்தேரன் நடந்து கொள்வார்களோ तथा
 ததா₂ அவ்விதம் तेषु தேஷு அவர்களிடம் वर्तेथा: வர்தேதா₂: (நீ)
 நடந்து கொள்ள வேண்டும். एष: ஏஷ: இது आदेश: ஆதேசு:
 (ச்ருதியின்) கட்டளை. एष: ஏஷ: இது उपदेश: உபதேசு: (ஸ்மருதியின்)
 கட்டளை. एषा ஏஷா இது वेदोपनिषत् வேதோ₃பநிஷத் வேதத்தின்

சாரம். एतत् ஏதத் இது अनुशासनं அனுசாஸனம் (இறைவனின்) கட்டளை. एवं ஏவம் இவ்விதத்தில் उपासितव्यं உபாஸிதவ்யம் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும். एवं उ ஏவம் உ இவ்விதத்தில்தான் एतत् उपास्यं च ஏதத் உபாஸ்யம் ச வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஒருவேளை உனக்கு கடமையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ, நடத்தையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ தோன்றினால் அங்கு அறிவுடைய, அனுபவமிக்க, நடுநிலையில் உள்ள, மென்மையான மனதையுடைய, தர்மத்தில் நிலைபெற்ற எந்த சான்றோர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எவ்விதம் அந்த சூழ்நிலையில் நடந்து கொள்வார்களோ அவ்விதம் அந்த சூழ்நிலையில் நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஸந்தேஹம் உனக்கு வந்தால் அங்கு அறிவுடைய, அனுபவமிக்க, நடுநிலையில் உள்ள, மென்மையான மனதையுடைய, தர்மத்தில் நிலைபெற்ற, எந்த சான்றோர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எவ்விதம் அவர்களிடம் நடந்து கொள்வார்களோ அவ்விதம் அவர்களிடம் நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும். இது ச்ருதியின் கட்டளை. இது ஸ்ம்ருதியின் கட்டளை. இது வேதத்தின் சாரம். இது இறைவனின் கட்டளை. இவ்விதத்தில் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும். இவ்விதத்தில்தான் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும்.

१२. शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः ।
शं नो विष्णुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं
ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् ।
सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् ।
आवीद्वक्तारम् । ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

12. சும் நோ மித்ர: சும் வருண: | சும் நோ புவத்வாயமா | சும் ந
இந்த்ரோ ப்ருஹஸ்பதி: | சும் நோ விஷ்ணுருக்ரம: |
நமோ ப்ரஹ்மணே | நமஸ்தே வாயோ | த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம்
ப்ரஹ்மாவாஸி | த்வாமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாவாதிஷம் |

ரிதமவாதிஷம் | ஸத்யமவாதிஷம் | தந்மாமாவீத் | தத்வக்தாரமாவீத் | ஆவீந்மாம் | ஆவீத்வக்தாரம் | ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ||

மித்ர: மித்ர: மித்ரன் (என்கின்ற தேவர்) **ந:** ந: எங்களுக்கு **ச:** ச: மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **வருண:** வருண: வருணதேவர் **ச:** ச: (எங்களுக்கு) மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **அர்யமா** அர்யமா அர்யமா (என்கின்ற தேவர்) **ந:** ந: எங்களுக்கு **ச:** ச: மங்களத்தை **भवतु** புவது கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். **इन्द्र:** இந்த்ர: இந்த்ரதேவரும் **बृहस्पति:** ப்ருஹஸ்பதி: ப்ருஹஸ்பதியும் **ந:** ந: எங்களுக்கு **ச:** ச: மங்களத்தை (கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும்). **उरुक्रम:** உருக்ரம: நீண்ட பாதங்களை யுடைய **विष्णु:** விஷ்ணு: விஷ்ணு **ந:** ந: எங்களுக்கு **ச:** ச: மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **ब्रह्मणे** ப்ரஹ்மணே ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு **नम:** நம: நமஸ்காரம். **वायो** வாயோ ஹிரண்யகர்பதேவரே **ते** தே உங்களுக்கு **नम:** நம: நமஸ்காரம். **त्वं एव** த்வம் ஏவ நீங்களே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **असि** அஸி இருக்கிறீர்கள். **त्वां एव** த்வாம் ஏவ உங்களையே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **अवादिषं** அவாதிஷம் கூறினேன். **ऋतं** ரிதம் (உங்களை) சரியான அறிவு ரூபமாக **अवादिषं** அவாதிஷம் கூறினேன். **सत्यं** ஸத்யம் (உங்களை) ஸத்ய ரூபமாக **अवादिषं** அவாதிஷம் கூறினேன். **तत्** தத் அந்த (ஹிரண்யகர்ப தத்துவம்) **मां** மாம் என்னை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **तत्** தத் அது **वक्तारं** வக்தாரம் குருவை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **मां** மாம் என்னை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **वक्तारं** வக்தாரம் குருவை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **ओं शान्ति:** ஓம் சாந்தி: **शान्ति:** சாந்தி: சாந்தி **शान्ति:** சாந்தி: சாந்தி.

மித்ரன் என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். வருணதேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். அர்யமா என்கின்ற

தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். இந்தரதேவரும் ப்ருஹஸ்பதியும் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும். நீண்ட பாதங்களையுடைய விஷ்ணு எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு நமஸ்காரம். ஹிரண்யகர்ப தேவரே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்களே நேரில் காணக் கூடிய ப்ரஹ்மனாக இருக்கிறீர்கள். உங்களையே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மனாக கூறினேன். உங்களை சரியான அறிவு ரூபமாகக் கூறினேன். உங்களை ஸத்ய ரூபமாக கூறினேன். அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் என்னைக் காப்பாற்றியது. அது குருவைக் காப்பாற்றியது. என்னைக் காப்பாற்றியது. குருவைக் காப்பாற்றியது. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

इति शीक्षावलि

சீக்ஷாவல் முடிவுற்றது.

ब्रह्मानन्दवल्ली

ப்,ரஹ்மானந்த,வல்லீ

शान्तिपाठः

சா,ந்திபாட,₂:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ ப,நக்து । ஸஹ வீர்யம்
கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீ,தமஸ்து மா வித்,விஷா
வஹை । ஓம் சா,ந்தி: சா,ந்தி: சா,ந்தி: ॥

सः ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) नौ ह நௌ ஹ (குரு
சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் अवतु அவது காப்பாற்றட்டும்.
सः ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) नौ ह நௌ ஹ எங்கள்
இருவரையும் भुनक्तु ப,நக்து காப்பாற்றட்டும். वीर्यं வீர்யம்
(எங்களுக்குரிய) முயற்சியை सह ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து
करवावहै கரவாவஹை செய்வோமாக. नौ अधीतं நௌ அதீ,தம்
எங்கள் படிப்பு तेजस्वि தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக अस्तु அஸ்து
இருக்கட்டும். मा विद्विषावहै மா வித்,விஷாவஹை (நாங்கள்
ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ओं शान्तिः ஓம்
சா,ந்தி: ஓம் சாந்தி शान्तिः சா,ந்தி: சாந்தி शान्तिः சா,ந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும்
காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும்
காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும்
சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளிபொருந்தியதாக
இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல்
இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

१. ब्रह्मविदाप्नोति परम्। तदेषाऽभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्नुते सर्वान् कामान्सह। ब्रह्मणा विपश्चितीति।

1. ப்ரஹ்மவிதாஃப்னோதி பரம் | ததேஷாஃப்யுக்ता | ஸத்யம் ஞானமனந்தம் ப்ரஹ்ம | யோ வேத நஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமன் | ஸோஃசுநுதே ஸர்வான் காமான்ஸஹ | ப்ரஹ்மணா விபச்சிதேதி |

ब्रह्मवित् ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் **परं** பரம் மோக்ஷத்தை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான். **तत्** தத் இவ்விஷயத்தில் **एषा** ஏஷா இந்த (ரிக் மந்த்ரம்) **अभ्युक्ता** அப்யுக்ता சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனானது **सत्यं** ஸத்யம் என்றுமுள்ள ஸ்வரூபமானது. **ज्ञानं** ஞானம் அறிவு ஸ்வரூபமானது. **अनन्तं** அனந்தம் வரையறுக்கப்படாத ஸ்வரூபமானது. **यः** ய: யார் (அந்த ப்ரஹ்மனை) **गुहायां** குஹாயாம் ஹ்ருதய குஹையில் உள்ள **परमे** பரமே மேலான **व्योमन्** வ்யோமன் ஆகாசத்திற்குள் **निहितं** நஹிதம் இருப்பதாக **वेद** வேத அறிகிறானோ **सः** ஸ: அவன் **विपश्चिता** விபச்சிதா அறிவு ஸ்வரூபமான **ब्रह्मणा** ப்ரஹ்மணா ப்ரஹ்மனாக இருப்பவனாக **सर्वान् कामान्** ஸர்வான் காமான் அனைத்து ஆசைகளையும் **सह** ஸஹ ஒரே ஸமயத்தில் **अश्नुते** அசுநுதே பூர்த்தி செய்கிறான். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான். இவ்விஷயத்தில் இந்த ரிக் மந்த்ரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மனானது என்றுமுள்ள ஸ்வரூபமானது. அறிவு ஸ்வரூபமானது. வரையறுக்கப்படாத ஸ்வரூபமானது. யார் அந்த ப்ரஹ்மனை ஹ்ருதய குஹையில் உள்ள மேலான ஆகாசத்திற்குள் இருப்பதாக அறிகிறானோ, அவன் அறிவு ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மனாக இருப்பவனாக அனைத்து ஆசைகளையும் ஒரே ஸமயத்தில் பூர்த்தி செய்கிறான். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः। आकाशाद्वायुः।
वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः।
ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात् पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः।
तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः।
अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष षोको भवति ॥

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மன ஆகாசு: ஸம்பூத: | ஆகா
சாத்வாயு: | வாயோரக்னி: | அக்னேராப: | அத்ப்ய: ப்ருதிவீ |
ப்ருதிவ்யா ஓஷதய: | ஓஷதீப்யோன்னம் | அன்னாத்
புருஷ: | ஸ வா ஏஷ புருஷோன்னரஸமய: | தஸ்யேதுமேவ
சிர: | அயம் தக்ஷிண: பக்ஷ: | அயமுத்தர: பக்ஷ: | அயமாத்மா |
இதம் புச்சம் ப்ரதிஷ்டா₂ | தத்ப்யேஷு ச்₁லோகோ ப₄வதி ॥

एतस्मात् आत्मनः एतस्मात् ஆத்மன: இந்த ஆத்மாவாக உள்ள
तस्मात् वै தஸ்மாத் வை அதனிடமிருந்து (அந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து)
आकाशः ஆகாசு: ஆகாசம் சம்பூத: ஸம்பூத: தோன்றியது. आकाशात्
ஆகாசாத் ஆகாசத்தி ருந்து वायु: வாயு: காற்று (தோன்றியது).
वायो: வாயோ: காற்றி ருந்து अग्नि: அக்னி: நெருப்பு (தோன்றியது).
अग्ने: அக்னே: நெருப்பி ருந்து आप: ஆப: நீர் (தோன்றியது).
अद्भ्य: அத்ப்ய: நீரி ருந்து पृथिवी ப்ருதிவீ பூமி (தோன்றியது).
पृथिव्या: ப்ருதிவ்யா: பூமியி ருந்து ओषधय: ஓஷதய: தாவரங்கள்
(தோன்றின). ओषधीभ्य: ஓஷதீப்ய: தாவரங்களி ருந்து अन्नं
அன்னம் உணவு (தோன்றியது). अन्नात् அன்னாத் உணவி ருந்து
पुरुष: புருஷ: மனித உடல் (தோன்றியது). स: वै एष: पुरुष: ஸ: வை
ஏஷ: புருஷ: இந்த ஆத்மா अन्नरसमय: அன்னரஸமய: அன்னமயமான
மனிதன். तस्य தஸ்ய (அன்னமயமான) அவனுக்கு इदं एव இதம் ஏவ
இதுவே शिर: சிர: தலைப்பாகம். अयं அயம் இது दक्षिण: पक्ष:
தக்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். अयं அயம் இது उत्तर: पक्ष: உத்தர:
பக்ஷ: இடது பாகம். अयं அயம் இது आत्मा ஆத்மா நடுப்பாகம். इदं
पुच्छं இதம் புச்சம் இது வாலைப்போல प्रतिष्ठा ப்ரதிஷ்டா₂ தாங்கும்

பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः एोकः** ஏஷ: ச்லோக: பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் **भवति** புவதி உள்ளது.

இந்த ஆத்மாவாக உள்ள அந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து ஆகாசம் தோன்றியது. ஆகாசத்தி ருந்து காற்று தோன்றியது. காற்றி ருந்து நெருப்பு தோன்றியது. நெருப்பி ருந்து நீர் தோன்றியது. நீரி ருந்து பூமி தோன்றியது. பூமியி ருந்து தாவரங்கள் தோன்றின. தாவரங்களி ருந்து உணவு தோன்றியது. உணவி ருந்து மனித உடல் தோன்றியது. இந்த ஆத்மா அன்னமயமான மனிதன். அன்னமயமான அவனுக்கு இதுவே தலைப்பாகம். இது வலது பாகம். இது இடது பாகம். இது நடுப்பாகம். இது வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

२. अत्राद्वै प्रजाः प्रजायन्ते । याः काष्ठा पृथिवी श्रिताः । अथो अत्रेनैव जीवन्ति । अथैनदपियन्त्यन्ततः । अत्रंहि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात् सर्वौषधमुच्यते । सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति । येऽन्नं ब्रह्मोपासते । अत्रंहि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात् सर्वौषधमुच्यते । अत्राद् भूतानि जायन्ते । जातान्यत्रेन वर्धन्ते । अद्यतेऽस्ति च भूतानि । तस्मादन्नं तदुच्यत इति ।

2. அன்னாத்வை ப்ரஜா: ப்ரஜாயந்தே | யா: காசுச ப்ருதிவீம் ச்ரிதா: | அதோ₂ அன்னேனைவ ஜீவந்தி | அதைனத்பியந்த யந்தத: | அன்னம்ஹி பூதானாம் ஜ்யேஷ்டம் | தஸ்மாத் ஸர்வெளஷதமுச்யதே | ஸர்வம் வை தேன்னமாப்னுவந்தி | யேன்னம் ப்ரஹ்மோபாஸதே | அன்னம்ஹி பூதானாம் ஜ்யேஷ்டம் | தஸ்மாத் ஸர்வெளஷதமுச்யதே | அன்னாத்₃ பூதானி ஜாயந்தே | ஜாதான்யன்னேன வர்தந்தே | அத்யதே₃ ஸ்தி ச பூதானி | தஸ்மாத்₃ன்னம் ததுச்யத இதி |

பூதிவீம் ப்ருதிவீம் பூமியை **श्रिताः** ச்ரிதா: சார்ந்துள்ள **प्रजाः** ப்ரஜா: உயிரினங்கள் **याः काः च** யா: கா: ச அனைத்தும் **अत्रात् वै** அன்னாத்

வை உணவி ருந்து **प्रजायन्ते** ப்ரஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **अथो** அதோ₂ மேலும் **अन्नेन एव** அன்னேன ஏவ உணவினாலேயே **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **अथ अन्ततः** அத₂ அந்தத: முடிவில் **एनत्** ஏனத் இதை (இந்த உணவையே) **अपियन्ति** அபியந்தி அடைகின்றன. **भूतानां** பூதானாம் உயிரினங்களுக்குள் **अन्नं हि** அன்னம் ஹி உணவே **ज्येष्ठं** ஜ்யேஷ்ட₂ம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **सर्व-औषधं** ஸர்வ-ஔஷத₂ம் (உணவு) அனைவருக்கும் மருந்தாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **ये** யே எவர்கள் **अन्नं** அன்னம் உணவை **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **उपासते** உபாஸதே த்யானிக்கிரார்களோ **ते** தே அவர்கள் **सर्वं वै अन्नं** ஸர்வம் வை அன்னம் அனைத்துவிதமான உணவையும் **आप्नुवन्ति** ஆப்நுவந்தி அடைவார்கள். **भूतानां** பூதானாம் உயிரினங்களுக்குள் **अन्नं हि** அன்னம் ஹி உணவே **ज्येष्ठं** ஜ்யேஷ்ட₂ம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **सर्व-औषधं** ஸர்வ-ஔஷத₂ம் (உணவு) அனைவருக்கும் மருந்தாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **भूतानि** பூதானி உயிரினங்கள் **अन्नात्** அன்னாத் உணவி ருந்து **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **अन्नेन** அன்னேன உணவினால் **वर्धन्ते** வர்தந்தே வளர்கின்றன. **अद्यते** அத்யதே (உயிரினங்களால் உணவு) சாப்பிடப்படுகிறது. **भूतानि** பூதானி (உணவு) உயிரினங்களை **अत्ति च** அத்தி ச சாப்பிடுகிறது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **तत्** தத் அது (அந்த உணவு) **अन्नं** அன்னம் அன்னம் (என்று) **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

பூமியை சார்ந்துள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் உணவி ருந்து தோன்றுகின்றன. மேலும், உணவினாலேயே வாழ்கின்றன. முடிவில் இந்த உணவையே அடைகின்றன. உயிரினங்களுக்குள் உணவே முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. ஆகவே உணவு அனைவருக்கும் மருந்தாக சொல்லப்படுகிறது. எவர்கள் உணவை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்கிரார்களோ அவர்கள் அனைத்து விதமான உணவையும்

அடைவார்கள். உயிரினங்களுக்குள் உணவே முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. ஆகவே உணவு அனைவருக்கும் மருந்தாக சொல்லப்படுகிறது. உயிரினங்கள் உணவி ருந்து தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை உணவினால் வளர்கின்றன. உயிரினங்களால் உணவு சாப்பிடப்படுகிறது. உணவு உயிரினங்களை சாப்பிடுகிறது. ஆகவே அந்த உணவு அன்னம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः।
तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं
पुरुषविधः। तस्य प्राण एव शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः
पक्षः। आकाश आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रितिष्ठा। तदप्येष षोको
भवति ॥

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்ந்நரஸமயாத் | அந்யோ஽ந்தர ஆத்மா
ப்ராணமய: | தேநைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித₄
ஏவ | தஸ்ய புருஷவித₄தாம் | அந்வயம் புருஷவித₄: | தஸ்ய
ப்ராண ஏவ சிர: | வ்யானோ தக்ஷிண: பக்ஷ: | அபான உத்தர:
பக்ஷ: | ஆகாச ஆத்மா | ப்ருதி₂வீ புச்ச₂ம் ப்ரதிஷ்டா₂ |
தத்யேஷ ஸ்லோகோ ப₄வதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् अन्नरसमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத்
அன்னரஸமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த அன்னமயத்தி ருந்து
अन्य: அந்ய: வேறாகவும் अन्तर: அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள आत्मा
ஆத்மா ஆத்மா प्राणमय: ப்ராணமய: ப்ராணமயன். तेन தேன
அதனால் (அந்த ப்ராணமயத்தினால்) एष: ஏஷ: இவன் (இந்த
அன்னமயன்) पूर्ण: பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். स: वै एष: ஸ:
வை ஏஷ: அந்த இந்த (ப்ராணமயன்) पुरुषविध: एव புருஷவித₄: ஏவ
மனித உடலைப் போன்றவன். तस्य தஸ்ய அதனுடைய (அந்த
அன்னமயனுடைய) पुरुषविधतां அநு புருஷவித₄தாம் அநு
உடலமைப்பை ஒட்டி अयं அயம் இவன் (இந்த ப்ராணமயனின்)

புருஷவித: புருஷவித₄: உடல்வடிவம் அமைகிறது. **தஸ்ய** தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த ப்ராணமயனுக்கு) **பிராண:** **ஏவ** ப்ராண: ஏவ ப்ராணனே **சிர:** சிர: தலைப்பாகம். **வ்யான:** வ்யான: வ்யானன் **தக்ஷிண:** **பக்ஷ:** தக்ஷிண: பக்ஷ: வலதுபாகம். **அபான:** அபான: அபானன் **உத்தர:** **பக்ஷ:** உத்தர: பக்ஷ: இடதுபாகம். **ஆகாச:** ஆகாச: ஸமானன் **ஆத்மா** ஆத்மா நடுப்பாகம். **புத்தி:** புத்தி: உதானன் **புச்சு** புச்சு₂ ம் ப்ரதிஷ்டா₂ வாலைப் போல தாங்கும் பாகம். **தத் அபி** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **ஏஷ:** ஏஷ: **ஏக:** ஏக: **புவதி** புவதி பின்வரும் ரிக் மந்திரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த அன்னமயத்தி ருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா ப்ராணமயன். அந்த ப்ராணமயத்தினால் இந்த அன்னமயன் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். அந்த இந்த ப்ராணமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த அன்னமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த ப்ராணமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த ப்ராணமயனுக்கு ப்ராணனே தலைப்பாகம். வ்யானன் வலது பாகம். அபானன் இடதுபாகம். ஸமானன் நடுப்பாகம். உதானன் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்திரம் உள்ளது:

3. **பிராணம் தேவா அநுபிராணந்தி | மனுஷ்யா: பசுவச்ச யே |**
ப்ராணோ ஹி பூதானாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யதே |
ஸர்வமேவ த ஆயுர்யந்தி | யே ப்ராணம் ப்ரஹ்மோபாஸதே |
ப்ராணோ ஹி பூதானாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யத
இதி | தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய |

3. **ப்ராணம் தேவா அநுபிராணந்தி | மனுஷ்யா: பசுவச்ச யே |**
ப்ராணோ ஹி பூதானாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யதே |
ஸர்வமேவ த ஆயுர்யந்தி | யே ப்ராணம் ப்ரஹ்மோபாஸதே |
ப்ராணோ ஹி பூதானாமாயு: | தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யத
இதி | தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய |

ये च देवाः யே ச தேவா: எல்லா தேவர்களும் मनुष्याः மனுஷ்யா: மனிதர்களும் पशवः பசுவ: மிருகங்களும் प्राणं ப்ராணம் ப்ராணனை अनुप्राणन्ति அனுப்ராணந்தி சார்ந்து வாழ்கின்றன. भूतानां பூதானாம் உயிரினங்களுக்கு प्राणः हि ப்ராண: ஹி ப்ராணன் आयुः ஆயு: ஆயுள் ஆகிறது. तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே सर्व-आयुषं ஸர்வ-ஆயுஷம் (ப்ராணன்) அனைவருக்கும் ஆயுளாக उच्यते உச்யதே சொல்லப் படுகிறது. ये யே எவர்கள் प्राणं ப்ராணம் ப்ராணனை ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக उपासते உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ ते தே அவர்கள் सर्व एव आयुः ஸர்வம் ஏவ ஆயு: முழு ஆயுளையும் यन्ति யந்தி அடைகிறார்கள். भूतानां பூதானாம் உயிரினங்களுக்கு प्राणः हि ப்ராண: ஹி ப்ராணன் आयुः ஆயு: ஆயுள் ஆகிறது. तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே (ப்ராணன்) सर्व-आयुषं ஸர்வ-ஆயுஷம் அனைவருக்கும் ஆயுளாக उच्यते உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. इति இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. पूर्वस्य பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன तस्य தஸ்ய அதற்கு (அன்னமயத்திற்கு) यः ய: யார் शरीरः आत्मा சாரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ एषः एव ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த ப்ராணமயன்).

எல்லா தேவர்களும் மனிதர்களும் மிருகங்களும் ப்ராணனைச் சார்ந்து வாழ்கின்றன. உயிரினங்களுக்கு ப்ராணன் ஆயுள் ஆகிறது. ஆகவே ப்ராணன் அனைவருக்கும் ஆயுளாக சொல்லப் படுகிறது. எவர்கள் ப்ராணனை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்கிறார்களோ அவர்கள் முழு ஆயுளையும் அடைகிறார்கள். உயிரினங்களுக்கு ப்ராணன் ஆயுள் ஆகிறது. ஆகவே ப்ராணன் அனைவருக்கும் ஆயுளாக சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன அன்னமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ, அவனே இந்த ப்ராணமயன்.

तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः।
तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः।

सामोत्तरः पक्षः । आदेश आत्मा । अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा ।
तदप्येष ष्टोको भवति ॥

தஸ்மாத்₁வா ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் | அந்யோ₁ந்தர
ஆத்மா மனோமய: | தேனைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித்₄
ஏவ | தஸ்ய புருஷவித்₄தாம் | அந்வயம் புருஷவித்₄: | தஸ்ய
யஜூரேவ சிர: | ரிக்₃தூக்ஷிண: பக்ஷ: | ஸாமோத்தர: பக்ஷ: |
ஆதே₁ச₁ ஆத்மா | அத₂ர்வாங்கிரஸ: புச்சம் ப்ரதிஷ்டா₂ |
தத்யு₁ப்யேஷ ச்₁லோகோ ப₄வதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् प्राणमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத்
முன் சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ராணமயத்தி ருந்து **अन्यः** அந்ய:
வேறாகவும் **अन्तरः** அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா
मनोमयः மனோமய: மனோமயன். **तेन** தேன அதனால் (அந்த
மனோமயத்தினால்) **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த ப்ராணமயன்) **पूर्णः**
பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். **सः वै एषः** ஸ: வை ஏஷ: அந்த
இந்த (மனோமயன்) **पुरुषविधः एव** புருஷவித்₄: ஏவ மனித உடலைப்
போன்றவன். **तस्य** தஸ்ய அந்த (ப்ராணமயனுடைய) **पुरुषविधतां अनु**
புருஷவித்₄தாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி **अयं** அயம் இவன் (இந்த
மனோமயனின்) **पुरुषविधः** புருஷவித்₄: உடல்வடிவம் அமைகிறது. **तस्य**
தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த மனோமயனுக்கு) **यजुः एव** யஜூ: ஏவ
யஜூர்வேதமே **शिरः** சிர: தலைப்பாகம். **ऋक्** ரிக் ரிக்வேதம் **दक्षिणः**
पक्षः தூக்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். **साम** ஸாம ஸாமவேதம் **उत्तरः**
पक्षः உத்தர: பக்ஷ: இடது பாகம். **आदेशः** ஆதே₁ச₁: வேதவிதி **आत्मा**
ஆத்மா நடுப்பாகம். **अथर्वाङ्गिरसः** அத₂ர்வாங்கிரஸ: அதர்வண வேதம்
पुच्छं प्रतिष्ठा புச்சம் ப்ரதிஷ்டா₂ வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். **तत्**
अपि தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः ष्टोकः भवति** ஏஷ: ச்₁லோக:
ப₄வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ராணமயத்தி ருந்து
வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா மனோமயன். அந்த

மனோமயத்தினால் இந்த ப்ராணமயன் வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளான். அந்த இந்த மனோமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த ப்ராணமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த மனோமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த மனோமயனுக்கு யஜூர்வேதமே தலைப்பாகம். ரிக்வேதம் வலது பாகம். ஸாமவேதம் இடது பாகம். வேதவிதி நடுப்பாகம். அதர்வண வேதம் வாலையப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

४. यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् ।
न बिभेति कदाचनेति । तस्यै एव शारीर आत्मा । यः पूर्वस्य ।

4. யதோ வாசோ நிவர்தந்தே | அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ | ஆனந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் | ந பிபேதி கதாசனேதி | தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய |

यतः யத: எவரிடமிருந்து मनसा सह மனஸா ஸஹ மனதுடன் वाच: வாச: சொற்கள் अप्राप्य அப்ராப்ய அடையமுடியாமல் निवर्तन्ते நிவர்தந்தே திரும்புகின்றனவோ (அவரே ஸமஷ்டி மனமான ஹிரண்யகர்பர்). ब्रह्मणः ப்ரஹ்மண: ஹிரண்யகர்பருடைய आनन्दं ஆனந்தம் ஆனந்தஸ்வரூபத்தை विद्वान् வித்வான் த்யானிப்பவன் कदाचन கதாசன எப்பொழுதும் न बिभेति ந பிபேதி பயப்படுவதில்லை. इति இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. पूर्वस्य பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன तस्य தஸ்ய அதற்கு (ப்ராணமயத்திற்கு) यः ய: யார் शारीर: आत्मा சாரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ एष: एव ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த மனோமயன்).

எவரிடமிருந்து மனதுடன் சொற்கள் அடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அவரே ஸமஷ்டி மனமான ஹிரண்யகர்பர். ஹிரண்யகர்பருடைய ஆனந்தஸ்வரூபத்தை த்யானிப்பவன் எப்பொழுதும் பயப்படுவதில்லை. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன ப்ராணமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ அவனே இந்த மனோமயன்.

तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः।
तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः।
सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष टोको
भवति ॥

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாந்மனோமயாத் | அந்யோ஽ந்தர ஆத்மா
விஞானமய: | தேனைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷவித,
ஏவ | தஸ்ய புருஷவித,தாம் | அந்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய ச்ர
த்யைவ சி: | ரிதம் தக்ஷிண: பக்ஷ: | ஸத்யமுத்தர: பக்ஷ: |
யோக ஆத்மா | மஹ: புச்சம் ப்ரதிஷ்டா | தத்யேஷ
க்லோகோ புவதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् मनोमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் மனோமயாத்
முன் சொல்லப்பட்ட அந்த மனோமயத்தி ருந்து अन्य: அன்ய:
வேறாகவும் अन्तर: அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள आत्मा ஆத்மா
ஆத்மா विज्ञानमय: விஞானமய: விஞானமயன். तेन தேன அதனால்
(அந்த விஞானமயத்தினால்) एष: ஏஷ: இவன் (இந்த மனோமயன்)
पूर्ण: பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். स: वै एष: ஸ: வை ஏஷ:
அந்த இந்த (விஞானமயன்) पुरुषविध: एव புருஷவித: ஏவ மனித
உடலைப் போன்றவன். तस्य தஸ்ய அவனுடைய (அந்த மனோ
மயனுடைய) पुरुषविधतां अनु புருஷவித,தாம் அனு உடலமைப்பை
ஒட்டி अयं அயம் இவன் (இந்த விஞானமயனின்) पुरुषविध: புருஷவித:
உடல்வடிவம் அமைகிறது. तस्य தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த
விஞானமயனுக்கு) श्रद्धा एव ச்ரத்த, ஏவ ச்ரத்தையே शिर: சி:
தலைப்பாகம். ऋतं ரிதம் சரியான அறிவு दक्षिण: पक्ष: தக்ஷிண:
பக்ஷ: வலது பாகம். सत्यं ஸத்யம் வாய்மை उत्तर: पक्ष: உத்தர: பக்ஷ:
இடதுபாகம். योग: யோக: மனஒருமுகப்பாடு आत्मा ஆத்மா
நடுப்பாகம். मह: மஹ: ஹிரண்யகர்பர் पुच्छं प्रतिष्ठा புச்சம் ப்ரதிஷ்டா
வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். तत् अपि தத் அபி இந்த விஷயத்தில்
एष: टोक: भवति ஏஷ: க்லோக: புவதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த மனோமயத்தி ருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா விஞானமயன். அந்த விஞானமயத்தினால் இந்த மனோமயன் வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளான். அந்த இந்த விஞானமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த மனோமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த விஞானமயனின் உடல் வடிவம் அமைகிறது. அந்த விஞானமயனுக்கு ச்ரத்தையே தலைப்பாகம். சரியான அறிவு வலது பாகம். வாய்மை இடது பாகம். மனஒருமுகப்பாடு நடுப்பாகம். ஹிரண்யகர்பர் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

५. विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हित्वा। सर्वान् कामान् समश्नुत इति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य।

5. விஞானம் யஞம் தனுதே | கர்மாணி தனுதேऽபி ச | விஞானம் தேவா: ஸர்வே | ப்ரஹ்ம ஜ்யேஷ்ட்முபாஸதே | விஞானம் ப்ரஹ்ம சேத்வேதே | தஸ்மாச்சேந்ந ப்ரமாதுயதி | சரீரே பாப் மனோ ஹித்வா | ஸர்வான் காமான் ஸமச்னுத இதி | தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய |

விज्ञானம் விஞானம் விஞானமயன் யज्ञம் யஞம் யாகங்களை தனுதே செய்கிறான். कर्माणि अपि च கர்மாணி அபி ச மற்ற செயல்களையும் தனுதே தனுதே செய்கிறான். सर्वे देवाः ஸர்வே தேவா: எல்லா தேவர்களும் ज्येष्ठं ஜ்யேஷ்டம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ள विज्ञानं விஞானம் விஞானமயத்தை ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக उपासते உபாஸதே த்யானிக்கிறார்கள். विज्ञानं விஞானம் விஞான மயத்தை ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக वेद चेत् வேதே சேத் ஒருவன் த்யானித்து तस्मात् தஸ்மாத் அதி ருந்து (அந்த த்யானத்தி ருந்து) न प्रमाद्यति चेत् ந ப்ரமாதுயதி சேத் (அவன்) நமுவவில்லை என்றால் (அவன்)

शरीरे पाप्मनः सर्गरे पाप्मनः உடலைச் சார்ந்த பாபங்களை हित्वा ஹித்வா விடுத்து सर्वान् कामान् ஸர்வான் காமான் அனைத்து இன்பங்களையும் समश्नुते ஸமஸ்னுதே அடைகிறான். इति இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. पूर्वस्य பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன तस्य தஸ்ய அதற்கு (மனோமயத்திற்கு) यः ய: யார் शारीरः आत्मा சாரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ एषः एव ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த விஞானமயன்).

விஞானமயன் யாகங்களைச் செய்கிறான். மற்ற செயல்களையும் செய்கிறான். எல்லா தேவர்களும் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ள விஞானமயத்தை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்கிறார்கள். விஞானமயத்தை ப்ரஹ்மனாக ஒருவன் த்யானித்து, அந்த த்யானத்தி ருந்து அவன் நமுவவில்லை என்றால் அவன் உடலைச் சார்ந்த பாபங்களை விடுத்து அனைத்து இன்பங்களையும் அடைகிறான். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன மனோமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ அவனே இந்த விஞானமயன்.

तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष प्रोको भवति॥

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்விஞானமயாத் | அந்யோ஽ந்தர ஆத்மா஽஽னந்தமய: | தேனைஷ பூர்ண: | ஸ வா ஏஷ புருஷ வித, ஏவ | தஸ்ய புருஷவித,தாம் | அந்வயம் புருஷவித: | தஸ்ய ப்ரியமேவ சிர: | மோதோ, த,க்ஷிண: பக்ஷ: | ப்ரமோத, உத்தர: பக்ஷ: | ஆனந்த, ஆத்மா | ப்,ரஹ்ம புச்சம் ப்ரதிஷ்டா, | தத,ப்யேஷ ச்,லோகோ ப,வதி ||

तस्मात् वै एतस्मात् विज्ञानमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் விஞானமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த விஞானமயத்தி ருந்து अन्यः அந்ய: வேறாகவும் अन्तरः அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள आत्मा ஆத்மா ஆத்மா आनन्दमयः ஆனந்தமய: ஆனந்தமயன். तेन தேன அதனால் (அந்த ஆனந்தமயத்தினால்) एषः ஏஷ: இவன் (இந்த விஞானமயன்) पूर्णः பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். सः वै एषः ஸ: வை ஏஷ: அந்த இந்த (ஆனந்தமயன்) पुरुषविधः एव புருஷவித: ஏவ மனித உடலைப் போன்றவன். तस्य தஸ்ய அவனுடைய (அந்த விஞான மயனுடைய) पुरुषविधतां अनु புருஷவிததாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி अयं அயம் இவன் (இந்த ஆனந்தமயனின்) पुरुषविधः புருஷவித: உடல் வடிவம் அமைகிறது. तस्य தஸ்ய அவனுக்கு (ஆனந்தமயனுக்கு) प्रियं एव ப்ரியம் ஏவ ப்ரியமே शिरः சிர: தலைப்பாகம். मोदः மோத: மோதம் दक्षिणः பக்ஷ: தக்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். प्रमोदः ப்ரமோத: ப்ரமோதம் उत्तरः பக்ஷ: உத்தர: பக்ஷ: இடது பாகம். आनन्दः ஆனந்த: ஆனந்தம் आत्मा ஆத்மா நடுப்பாகம். ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் पुच्छं प्रतिष्ठा புச்சம் ப்ரதிஷ்டா வாலைப் போல தாங்கும் பாகம். तत् अपि தத் அபி இந்த விஷயத்தில் एषः एोकः भवति ஏஷ: ச்லோக: புவதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த விஞானமயத்தி ருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா ஆனந்தமயன். அந்த ஆனந்தமயத்தினால் இந்த விஞானமயன் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். அந்த இந்த ஆனந்தமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த விஞானமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த ஆனந்தமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த ஆனந்தமயனுக்கு ப்ரியமே தலைப்பாகம். மோதம் வலது பாகம். ப்ரமோதம் இடது பாகம். ஆனந்தம் நடுப்பாகம். ப்ரஹ்மன் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

விரும்பிய பொருளைப் பார்க்கும் பொழுது கிடைக்கும் இன்பம் பிரியம் எனவும் அப்பொருளை அடையும் பொழுது கிடைக்கும்

இன்பம் மோதம் எனவும் அப்பொருளை அனுபவிக்கும் பொழுது கிடைக்கும் இன்பம் ப்ரமோதம் எனவும் கூறப்படுகிறது. அனாதம் இன்பத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் இவை.

6. **असन्नेव स भवति । असद् ब्रह्मेति वेद चेत् । अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद । सन्तमेनं ततो विदुरिति । तस्यैष एव शारीर आत्मा । यः पूर्वस्य ।**

6. அஸந்நேவ ஸ புவதி | அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேத்ய சேத் | அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத்ய | ஸந்தமேனம் ததோ விதுரிதி | தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா | ய: பூர்வஸ்ய |

ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **असत्** அஸத் இல்லை **इति** இதி என்று **वेद चेत्** வேத்ய சேத் ஒருவன் கருதினால் **सः एव** ஸ: ஏவ அவனே **असत् भवति** அஸத் புவதி இல்லாதவன் (போல்) ஆகிறான். **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **अस्ति** அஸ்தி இருக்கிறது **इति वेद चेत्** இதி வேத்ய சேத் (என்று ஒருவன்) கருதினால் **ततः** தத: அவ்வாறு கருதுவதனால் **एनं** ஏனம் அவனை **सन्तं** ஸந்தம் இருப்பவனாகவும் (மேலானாகவும்) **विदुः** விது: கருதுகிறார்கள். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **पूर्वस्य** பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (விஞானமயத்திற்கு) **यः** ய: யார் **शारीरः आत्मा** சாரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ **एषः एव** ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த ஆனந்தமயன்).

ப்ரஹ்மன் இல்லை என்று ஒருவன் கருதினால் அவனே இல்லாதவன் போல் ஆகிறான். ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்று ஒருவன் கருதினால் அவ்வாறு கருதுவதனால் அவனை இருப்பவனாகவும் மேலானாகவும் கருதுகிறார்கள். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன விஞானமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ அவனே இந்த ஆனந்தமயன்.

अथातोऽनुप्रश्नाः । उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य । कथान गच्छती ३ ।
आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य । कथित्समश्नुता ३ उ ।

அதா₂தோ₂னுப்ரச்₁னா₁: | உதாவித்₂வானமு₂ம் லோகம் ப்ரேத்ய |
கச்ச₁ன கச்ச₂தி₁ 3 | ஆஹோ வித்₂வானமு₂ம் லோகம் ப்ரேத்ய |
கச்சித்₁ஸமச்₁னுதா 3 உ ||

अथ अत् (ஆசிரியருடைய உபதேசத்திற்குப்) பிறகு अतः அத:
அதனால் (மாணவனுக்கு ஸந்தேகம் இருப்பதனால்) अनुप्रश्नाः
அனுப்ரச்₁னா₁: உபதேசத்தை ஒட்டிய கேள்விகள் (எழுகின்றன).
कथान கச்ச₁ன எந்த ஒரு अविद्वान् அவித்₂வான் அஞானி अमुं लोकं
அமு₂ம் லோகம் இவ்வுலகை प्रेत्य ப்ரேத்ய விட்டுச் சென்றபின்
(ப்ரஹ்மனை) गच्छति கச்ச₂தி₁ அடைகிறானா उत உத இல்லையா
कथित् கச்சித்₁ எந்த ஒரு विद्वान् வித்₂வான் ஞானி अमुं लोकं அமு₂ம்
லோகம் இவ்வுலகை प्रेत्य ப்ரேத்ய விட்டுச் சென்றபின் (ப்ரஹ்மனை)
समश्नुते ஸமச்₁னுதே அடைகிறானா आहो उ ஆஹோ உ இல்லையா.

ஆசிரியருடைய உபதேசத்திற்குப் பிறகு மாணவனுக்கு
ஸந்தேஹம் இருப்பதனால் உபதேசத்தை ஒட்டிய கேள்விகள்
எழுகின்றன. எந்த ஒரு அஞானி இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றபின்
ப்ரஹ்மனை அடைகிறானா? இல்லையா? எந்த ஒரு ஞானி
இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றபின் ப்ரஹ்மனை அடைகிறானா?
இல்லையா?

सोऽकामयत । बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ।
इदं सर्वमसृजत । यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।
तदनुप्रविश्य । सञ्चत्यञ्चाभवत् । निरुक्तं चानिरुक्तं च । निलयनं
चानिलयनं च । विज्ञानं चाविज्ञानं च । सत्यं चानृतं च
सत्यमभवत् । यदिदं किञ्च । तत्सत्यमित्याचक्षते । तदप्येष प्रोको
भवति ॥

ஸோ஽காமயத | பூஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி | ஸ தபோ஽த
 ப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா | இதம் ஸர்வமஸ்ருஜத | யதித்யம்
 கிஞ்ச | தத்ஸ்ருஷ்ட்வா | ததேவானுப்ராவிசுத் | ததநுப்ர
 விச்ய | ஸச்சத்யச்சாபுவத் | நிருக்தம் சாநிருக்தம் ச | நில
 யனம் சாநிலயனம் ச | விஞானம் சாவிஞானம் ச | ஸத்யம்
 சாந்ருதம் ச ஸத்யமபுவத் | யதித்யம் கிஞ்ச | தத்ஸத்யமபித்யா
 சக்ஷதே | தத்யேஷ ச்லோகோ புவதி ||

प्रजायेय ப்ரஜாயேய (நான்) பிறப்பேனாக बहु பூஹு பலவாக स्या
 ஸ்யாம் ஆவேனாக इति இதி என்று सः ஸ: அவன் (அந்த ஈச்வரன்)
 अकामयत அகாமயத ஆசைகொண்டார். सः ஸ: அவர் तपः தப:
 தவத்தை अतप्यत அதப்யத செய்தார். सः ஸ: அவர் तपः தப:
 தவத்தை तप्त्वा தப்த்வா செய்து यत् इदं किञ्च யத் இதம் கிஞ்ச இங்கு
 எவை உண்டோ इदं सर्वं இதம் ஸர்வம் அவை அனைத்தையும்
 असृजत அஸ்ருஜத படைத்தார். तत् தத் அவற்றை सृष्ट्वा ஸ்ருஷ்ட்வா
 படைத்து तत् एव தத் ஏவ அதிலேயே अनुप्राविशत् அனுப்ராவிசுத்
 நுழைந்தார். तत् தத் அதில் अनुप्रविश्य அனுப்ரவிச்ய நுழைந்து
 (அந்த ப்ரஹ்மன்) सत् च ஸத் ச ஸ்தூலமாகவும் त्यत् च த்யத் ச
 ஸூக்ஷ்மமாகவும் अभवत् அபுவத் ஆனார். निरुक्तं च நிருக்தம் ச
 விளக்கக் கூடியதாகவும் अनिरुक्तं च அநிருக்தம் ச விளக்க முடியாத
 தாகவும் निलयनं च நிலயனம் ச தாங்குவதாகவும் अनिलयनं च
 அநிலயனம் ச தாங்கப்படுவதாகவும் विज्ञानं च விஞானம் ச
 அறிவுடையதாகவும் अविज्ञानं च அவிஞானம் ச அறிவற்றதாகவும்
 सत्यं च ஸத்யம் ச உண்மையானதாகவும் अनृतं च அன்ருதம் ச
 பொய்யானதாகவும் (ஆனார்). सत्यं ஸத்யம் ஸத்யமான (ப்ரஹ்மனே)
 यत् इदं किञ्च யத் இதம் கிஞ்ச இவையனைத்துமாக अभवत् அபுவத்
 ஆனது. तत् தத் ஆகவே (ப்ரஹ்மனை) सत्यं ஸத்யம் ஸத்யம் इति இதி
 என்று आचक्षते ஆசக்ஷதே (சாஸ்த்ரங்கள்) கூறுகின்றன. तत् अपि தத்
 அபி இந்த விஷயத்தில் एषः श्लोकः भवति ஏஷ: ச்லோக: புவதி பின்
 வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

நான் பிறப்பேனாக, பலவாக ஆவேனாக என்று அந்த ஈச்வரன் ஆசைகொண்டார். அவர் தவத்தைச் செய்தார். அவர் தவத்தைச் செய்து இங்கு எவை உண்டோ அவையனைத்தையும் படைத்தார். அவற்றைப் படைத்து அதிலேயே நுழைந்தார். அதில் நுழைந்து அந்த ப்ரஹ்மன் ஸ்தூலமாகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் ஆனார். விளக்கக்கூடியதாகவும் விளக்க முடியாததாகவும் தாங்குவதாகவும் தாங்கப்படுவதாகவும் அறிவுடையதாகவும் அறிவற்றதாகவும் உண்மையானதாகவும் பொய்யானதாகவும் ஆனார். ஸத்யமான ப்ரஹ்மனே இவையனைத்துமாக ஆனது. ஆகவே ப்ரஹ்மனை ஸத்யம் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

9. असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानँस्वय
मकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तत्सुकृतम्। रसो वै सः।
रसँह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति। को ह्येवान्यात् कः प्राण्यात्। यदेष
आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति।

7. அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத் | ததோ வை ஸதஜாயத் | ததாத்
மானம்ஸ்வயமகருத் | தஸ்மாத்தத்ஸுக்ருதமுச்யத் இதி |
யத்ஸுவை தத்ஸுக்ருதம் | ரஸோ வை ஸ : | ரஸம்ஹ்யேவாயம்
லப்த்வானந்தீ புவதி | கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யா
த் | யதேஷ ஆகாஸ்ய ஆனந்தோ ந ஸ்யாத் | ஏஷ ஹ்யே
வானந்த்யாதி |

अग्रे अक्षरे (ஸ்ருஷ்டிக்கு) முன் इदं இதம் இது (உலகம்) असत् वै
அஸத் வை வெளித்தோற்றத்துக்கு வராத ப்ரஹ்மனாக आसीत्
ஆஸீத் இருந்தது. ततः वै தத: வை அப்படிப்பட்ட (ப்ரஹ்மனி
டமிருந்து) सत् ஸத் வெளித்தோற்றத்துக்கு வந்த (இந்த உலகம்)
अजायत அஜாயத் தோன்றியது. तत् தத் அது (அந்த ப்ரஹ்மன்)
आत्मानं ஆத்மானம் தன்னை स्वयं ஸ்வயம் தானே अकुरुत அகருத்
தோற்றுவித்தார். तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே तत् தத் அது (அந்த

ப்ரஹ்மன்) **सुकृतं** ஸுக்ருதம் தானே தோற்றுவிப்பவர் என்று **उच्यते** உச்ச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **यत् वै तत्** யத் வை தத் எந்த ஒன்று **सुकृतं** ஸுக்ருதம் தானே தோற்றுவிப்பதாக உள்ளதோ **सः** ஸ: அவர் **रसः वै** ரஸ: வை ஆனந்த ஸ்வரூபம். **रसं हि** ரஸம் ஹி ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை **अयं** அயம் ஒருவன் **लब्ध्वा एव** லப்த்வா ஏவ அடைந்து **आनन्दी भवति** ஆனந்தீ புவதி மகிழ்ந்திருக்கிறான். **आकाशे** ஆகாசே ஹ்ருதய ஆகாசத்திற்குள் **यत् एषः** யத் ஏஷ: எந்த இந்த **आनन्दः** ஆனந்த: ப்ரஹ்மன் **न स्यात्** ந ஸ்யாத் இல்லையென்றால் **कः हि एव** க: ஹி ஏவ யார்தான் **अन्यात्** அன்யாத் மூச்சையிழுப்பான். **कः** க: யார்தான் **प्राण्यात्** ப்ராண்யாத் மூச்சை விடுவான். **एषः हि एव** ஏஷ: ஹி ஏவ இவரே (இந்த ப்ரஹ்மனே அனைவரையும்) **आनन्दयाति** ஆனந்த்யாதி மகிழ்விக்கிறது.

ஸ்ருஷ்டிக்கு முன் இந்த உலகம் வெளித்தோற்றத்துக்கு வராத ப்ரஹ்மனாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மனிடமிருந்து வெளித்தோற்றத்துக்கு வந்த இந்த உலகம் தோன்றியது. அந்த ப்ரஹ்மன் தன்னைத்தானே தோற்றுவித்தார். ஆகவே அந்த ப்ரஹ்மன் தானே தோற்றுவிப்பவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. எந்த ஒன்று தானே தோற்றுவிப்பதாக உள்ளதோ அவர் ஆனந்த ஸ்வரூபம். ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை ஒருவன் அடைந்து மகிழ்ந்திருக்கிறான். ஹ்ருதய ஆகாசத்திற்குள் எந்த இந்த ப்ரஹ்மன் இல்லையென்றால் யார்தான் மூச்சையிழுப்பான். யார்தான் மூச்சை விடுவான். இந்த ப்ரஹ்மனே அனைவரையும் மகிழ்விக்கிறது.

यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते । अथ सोऽभयं गतो भवति । यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते । अथ तस्य भयं भवति । तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य । तदप्येष ष्टोको भवति ॥

யதா₃ ஹ்யேவைஷ₃ ஏதஸ்மிந்நத்₃ருச்₁யே₁னாத்மயே₁நிருக்₁
 தே₁நிலயனே₁ப₄யம் ப்ரதிஷ்டா₂ம் விந்த₃தே₁ | அத₂ ஸோ₁
 ப₄யம் க₃தோ₁ ப₄வதி | யதா₃ ஹ்யேவைஷ₃ ஏதஸ்மிந்நத்₃ரமந்₃
 தரம் குருதே₁ | அத₂ தஸ்ய₁ ப₄யம் ப₄வதி | தத்தவேவ₁ ப₄யம்
 வித்₃ஷோ₁மன்வானஸ்ய₁ | தத்₃ப்யேஷ₁ ச₁லோகோ₁ ப₄வதி ||

अदृश्ये₁ அத்₃ருச்₁யே பார்க்க முடியாத अनात्म्ये₁ அனாத்மயே உடலற்ற
 अनिरुक्ते₁ அநிருக்தே விளக்க முடியாத अनिलयने₁ அநிலயனே
 சார்பற்ற एतस्मिन्₁ ஏதஸ்மின் இதனிடத்தில் (இந்த ப்ரஹ்மனிடத்தில்)
 यदा हि एव₁ யதா₃ ஹி ஏவ எப்பொழுது एषः₁ ஏஷ: இவன் (இந்த
 ஞானி) अभयं₁ அப₄யம் உறுதியான प्रतिष्ठां₁ ப்ரதிஷ்டா₂ம் நிலையை
 विन्दते₁ விந்த₃தே அடைகிறானோ अथ₁ அத₂ அப்பொழுது सः₁ ஸ:
 அவன் अभयं गतः₁ அப₄யம் க₃த: பயத்தி ருந்து நீங்கியவன் भवति₁
 ப₄வதி ஆகிறான். यदा हि एव₁ யதா₃ ஹி ஏவ எப்பொழுது एषः₁ ஏஷ:
 இவன் (இந்த அஞானி) एतस्मिन्₁ ஏதஸ்மின் இதில் (இந்த ப்ரஹ்மனில்)
 उदरं अन्तरं₁ உத₃ரம் அந்தரம் சிறிய வேற்றுமையை कुरुते₁ குருதே
 பார்க்கிறானோ अथ₁ அத₂ அப்பொழுது तस्य₁ தஸ்ய அவனுக்கு भयं₁
 ப₄யம் பயம் भवति₁ ப₄வதி ஏற்படுகிறது. विदुषः₁ வித்₃ஷ: கற்றிருந்தும்
 अमन्वानस्य₁ அமன்வானஸ்ய (ப்ரஹ்ம) ஞானத்தை அடையாதவனுக்கு
 तत् तु एव₁ தத் து ஏவ அதுவே (அந்த ப்ரஹ்மனே) भयं₁ ப₄யம்
 பயத்திற்குக் காரணமாகிறது. तत् अपि₁ தத் அபி இந்த விஷயத்தில்
 एषः शोकः भवति₁ ஏஷ: ச₁லோக: ப₄வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

பார்க்க முடியாத, உடலற்ற, விளக்க முடியாத, சார்பற்ற இந்த
 ப்ரஹ்மனிடத்தில் எப்பொழுது இந்த ஞானி உறுதியான நிலையை
 அடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் பயத்தி ருந்து நீங்கியவன்
 ஆகிறான். எப்பொழுது இந்த அஞானி இந்த ப்ரஹ்மனில் சிறிய
 வேற்றுமையைப் பார்க்கிறானோ அப்பொழுது அவனுக்கு பயம்
 ஏற்படுகிறது. கற்றிருந்தும் ப்ரஹ்ம ஞானத்தை அடையாதவனுக்கு
 அந்த ப்ரஹ்மனே பயத்திற்குக் காரணமாகிறது. இந்த விஷயத்தில்
 பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

௮. **भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निरोन्द्रा। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषानन्दस्य मीमांसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुष आनन्दः।**
8. பீஷா஽ஸ்மாத்வாத: பவதே | பீஷோதேதி ஸூர்ய: | பீஷா஽ஸ்மாத்க்ஷனிசீசேந்த்ராசீச | ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம இதி | ஸைஷானந்தஸ்ய மீமாம்ஸா புவதி | யுவா ஸ்யாத்ஸாது யுவாத்யாயக: | ஆசிஷ்டோ த்ருடிஷ்டோ பூ ஷ்ட: | தஸ்யேயம் ப்ருதிவீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத் | ஸ ஏகோ மானுஷ ஆனந்த: |

அஸ்மாட் அஸ்மாத் இதனிடமிருந்து (இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) உண்டான **भीषा** பீஷா பயத்தினால் **वातः** வாத: காற்று **पवते** பவதே வீசுகிறது. **भीषा** பீஷா பயத்தினால் **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **उदेति** உதேதி உதிக்கிறது. **अस्मात्** அஸ்மாத் இதனிடமிருந்து (இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) உண்டான **भीषा** பீஷா பயத்தினால் **अग्निः च** அக்ஷனி: ச அக்னி (எரிகிறது). **इन्द्रः च** இந்த்ரா: ச இந்த்ரன் (தன் செயலைச் செய்கிறார்). **पञ्चमः** பஞ்சம: ஐந்தாவதாக (இங்கு கூறிய) **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **धावति** தாவதி தன் செயல் ஈடுபடுகிறார். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **सा एषा** ஸா ஏஷா கீழ்க்கண்ட பகுதி **आनन्दस्य** ஆனந்தஸ்ய ஆனந்தத்தைப் பற்றிய **मीमांसा** மீமாம்ஸா விசாரம் **भवति** புவதி ஆகும். **युवा** யுவா இளம் பருவத்தையுடைய **साधु** ஸாது நன்னெறியைப் பின்பற்றுகின்ற **अध्यायकः** அத்யாயக: சாஸ்த்ரங்களைப் படித்த **आशिष्ठः** ஆசிஷ்ட: விரைவில் செயல்படும் திறனுடைய **दृढिष्ठः** த்ருடிஷ்ட: உறுதியான உள்ளமுடைய **बलिष्ठः** பூ ஷ்ட: உடல் வலுவுடைய **युवा स्यात्** யுவா ஸ்யாத் ஒரு இளைஞன் இருப்பதாக (கற்பனை செய்வோம்). **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **वित्तस्य पूर्णा** வித்தஸ்ய பூர்ணா செழிப்பால் நிறைந்த **इयं** இயம் ஸர்வா ப்ருதிவீ இந்த முழு பூமி **स्यात्** ஸ்யாத்

இருப்பதாக (கற்பனை செய்வோம்). (அப்படிப்பட்ட அவன் அடையும் ஆனந்தம்) **மானுஷ:** மானுஷ: மனிதனுடைய **ச:** **எக்:** **ஆனந்த:** ஸ: ஏக: ஆனந்த: ஒரு பங்கு ஆனந்தமாகும்.

இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து உண்டான பயத்தினால் காற்று வீசுகிறது. பயத்தினால் ஸூர்யன் உதிக்கிறது. இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து உண்டான பயத்தினால் அக்னி எரிகிறது. இந்த்ரன் தன் செயலைச் செய்கிறார். ஐந்தாவதாக, இங்கு கூறிய யமதேவர் தன் செயல் ஈடுபடுகிறார். இவ்விதம் ரிக்மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. கீழ்க்கண்ட பகுதி ஆனந்தத்தைப் பற்றிய விசாரமாகும். இளம் பருவத்தையுடைய, நன்னெறியைப் பின்பற்றுகின்ற, சாஸ்த்ரங்களைப் படித்த, விரைவில் செயல்படும் திறனுடைய, உறுதியான உள்ளமுடைய, உடல் வலுவுடைய ஒரு இளைஞன் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வோம். அவனுக்கு செழிப்பால் நிறைந்த இந்த முழு பூமி இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வோம். அப்படிப்பட்ட அவன் அடையும் ஆனந்தம் மனிதனுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தமாகும்.

ते ये शतं मानुषा आनन्दाः । स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः । स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः । स एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः । स एक आजानजानां देवानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः । स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः । ये कर्मणा देवानपियन्ति । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः । स एको देवानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाका महतस्य । ते ये शतं देवानामानन्दाः । स एक इन्द्रस्यानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतमिन्द्रस्यानन्दाः । स एको बृहस्पतेरानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः । स एकः प्रजापते

ரானन्द: । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं प्रजापतेरानन्दा: । स एको ब्रह्मण आनन्द: । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य ।

தே யே சதம் மானுஷா ஆனந்தா: । ஸ ஏகோ மனுஷ்யகூந்தர்
வாணாமானந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே
சதம் மனுஷ்யகூந்தர்வாணாமானந்தா: । ஸ ஏகோ தேவகூந்
தர் வாணாமானந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே
யே சதம் தேவகூந்தர்வாணாமானந்தா: । ஸ ஏக: பித்ரு
ணாம் சிரலோகலோகானாமானந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகா
மஹதஸ்ய । தே யே சதம் பித்ருணாம் சிரலோகலோகானாமா
னந்தா: । ஸ ஏக ஆஜானஜானாம் தேவானாமானந்த: ।
ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே சதமாஜானஜானாம்
தேவானாமானந்தா: । ஸ ஏக: கர்மதேவானாம் தேவானா
மானந்த: । யே கர்மணா தேவானபியந்தி । ச்ரோத்ரியஸ்ய
சாகாமஹதஸ்ய । தே யே சதம் கர்மதேவானாம் தேவானா
மானந்தா: । ஸ ஏகோ தேவானாமானந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய
சாகாமஹதஸ்ய । தே யே சதம் தேவானாமானந்தா: । ஸ ஏக
இந்த்ரஸ்யானந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே
யே சதமிந்த்ரஸ்யானந்தா: । ஸ ஏகோ ப்ருஹஸ்பதேரான
ந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே சதம் ப்ருஹ
ஸ்பதேரானந்தா: । ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேரானந்த: । ச்ரோத்ரிய
ஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே சதம் ப்ரஜாபதேரானந்தா: ।
ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆனந்த: । ச்ரோத்ரியஸ்ய
சாகாமஹதஸ்ய ।

मानुषा: मानुषा: मनिथनुदय शतं आनन्दा: सतम आनन्ता: नूाहु
पन्कु आनन्तन्कं ये ये एवययो ते ते आवे मनुष्यगन्धर्वाणां
मनुष्यकून्तर्वाणामं मनिथ कन्तर्वाकंरुदय स: एक: आनन्द:
स: एक: आनन्त: एरु पन्कु आनन्तमं. श्रोत्रियस्य च्श्रोत्तर्ीयस्य
(इते अणवु आनन्तमं) सान्तरन्कंणैकं कर्णन्ति अकामहतस्य च

களுடைய **ச: एक: आनन्द:** ஸ: ஏக: ஆனந்த்: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **कर्मदेवानां देवानां** கர்மதேவானாம் தேவானாம் கர்மதேவர் களுடைய **शतं आनन्दा:** சதம் ஆனந்தா: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **देवानां** தேவானாம் தேவர்களுடைய **स: एक: आनन्द:** ஸ: ஏக: ஆனந்த்: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (கர்மதேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **देवानां** தேவானாம் தேவர்களுடைய **शतं आनन्दा:** சதம் ஆனந்தா: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **इन्द्रस्य** இந்த்ரஸ்ய இந்த்ரனுடைய **स: एक: आनन्द:** ஸ: ஏக: ஆனந்த்: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (தேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **इन्द्रस्य** இந்த்ரஸ்ய இந்த்ரனுடைய **शतं आनन्दा:** சதம் ஆனந்தா: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **बृहस्पते:** ப்ருஹஸ்பதே: ப்ருஹஸ்பதியினுடைய **स: एक: आनन्द:** ஸ: ஏக: ஆனந்த்: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (இந்த்ரனுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **बृहस्पते:** ப்ருஹஸ்பதே: ப்ருஹஸ்பதியினுடைய **शतं आनन्दा:** சதம் ஆனந்தா: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **प्रजापते:** ப்ரஜாபதே: ப்ரஜாபதியினுடைய **स: एक: आनन्द:** ஸ: ஏக: ஆனந்த்: ஒரு பங்கு ஆனந்தம் **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது.

प्रजापते: ப்ரஜாபதே: ப்ரஜாபதியினுடைய **शतं आनन्दा:** சதம் ஆனந்தா: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **ब्रह्मण:** ப்ரஹ்மண: ஹிரண்யகர்பருடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த: ஒரு பங்கு ஆனந்தம் **श्रोत्रियस्य** ச்ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (ப்ரஜாபதியினுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது.

மனிதனுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை மனித கந்தர்வர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து மனித லோகத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. மனித கந்தர்வர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவ கந்தர்வர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து மனித கந்தர்வ ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவகந்தர்வர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற பித்ருக்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவ கந்தர்வ ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற பித்ருக்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து சிரலோக பித்ருக்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை எவர்கள் கர்மத்தால் தேவபதவியை அடைந்தார்களோ அந்த கர்மதேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. கர்மதேவர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே

அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து கர்மதேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை இந்த்ரனுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. இந்த்ரனுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து இந்த்ரனுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. ப்ருஹஸ்பதியினுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ப்ரஜாபதியினுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. ப்ரஜாபதியினுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ஹிரண்யகர்பருடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து ப்ரஜாபதியினுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது.

स यथायं पुरुषे। यथासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं प्राणमय
 मात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं
 विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतमानन्दमयमात्मानमुप
 सङ्क्रामति। तदप्येष ष्टोको भवति॥

ஸ யச்சாயம் புருஷே | யச்சாஸாவாதியே | ஸ ஏக: | ஸ
 ய ஏவம்வித் | அஸ்மால்லோகாத்த்ப்ரேத்ய | ஏதமன்னமயமாத்
 மானமுபஸங்க்ராமதி | ஏதம் ப்ராணமயமாத்மானமுபஸங்க்
 ராமதி | ஏதம் மனோமயமாத்மானமுபஸங்க்ராமதி | ஏதம்

விஞானமயமாத்மானமுபஸங்க்ராமதி | ஏதமானந்தமயமாத்
மானமுபஸங்க்ராமதி | தத்யேஷ ச்லோகோ புவதி ||

ய: ச ச: ய: ச ஸ: எந்த ஒரு அயம் இது (ஆனந்தம்) பூருஷே
பூருஷே மனிதனிடத்தில் உண்டோ (அந்த ஆனந்தமும்) ய: ச அசௌ
ய: ச அஸௌ எந்த ஒரு (ஆனந்தம்) அடீத்யே ஹிரண்ய
கர்பரிடம் உண்டோ ச: ஁க: ஸ: ஁க: (அந்த ஆனந்தமும்) ஒன்றே.
ய: ய: யார் எவ் வித் ஏவம் வித் இவ்விதம் அறிகிறானோ ச: ஸ:
அவன் அஸ்த் லோகாத் அஸ்த் லோகாத் இந்த லோகத்தி ருந்து
ப்ரேத்ய விடுபட்டு எத் ஏதம் இந்த அந்மயம் அன்னமயம்
அன்னமயமாக உள்ள அத்மான் ஆத்மான் ஆத்மாவை அஸ்த்
காமதி உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். எத் ப்ராணமயம்
அத்மான் ஆத்மான் இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள ஆத்மாவை
அஸ்த் காமதி உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். எத் மனோமயம்
அத்மான் ஆத்மான் இந்த மனோமயமாக உள்ள
ஆத்மாவை அஸ்த் காமதி உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். எத்
விஜ்னமயம் அத்மான் ஏதம் விஞானமயம் ஆத்மான் இந்த
விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவை அஸ்த் காமதி உபஸங்க்ராமதி
கடந்து செல்கிறான். எத் அந்நமயம் அத்மான் ஏதம் ஆனந்தமயம்
ஆத்மான் இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவை அஸ்த்
காமதி உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். தத் அபி இந்த
விஷயத்தில் ஁ஷ: ஁ஷ: ஁ஷ: ச்லோக: புவதி பின்வரும் ரிக்
மந்த்ரம் உள்ளது.

எந்த ஒரு ஆனந்தம் மனிதனிடத்தில் உண்டோ அந்த
ஆனந்தமும், எந்த ஒரு ஆனந்தம் ஹிரண்யகர்பரிடம் உண்டோ
அந்த ஆனந்தமும் ஒன்றே. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன்
இந்த லோகத்தி ருந்து விடுபட்டு இந்த அன்னமயமாக உள்ள
ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள
ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த மனோமயமாக உள்ள
ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த விஞானமயமாக உள்ள

ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்திரம் உள்ளது:

९. यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान् । न बिभेति कुतश्चनेति ।

9. யதோ வாசோ நிவர்தந்தே ! அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ |
ஆனந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் | ந பிபேதி குதச்சனேதி |

யத: யத: எதனிடமிருந்து மனஸா सह மனஸா ஸஹ மனதுடன் வாச: வாச: சொற்கள் அப्राप्य அப்ராப்ய அடைய முடியாமல் நிவர்தन्ते நிவர்தந்தே திரும்புகின்றனவோ ब्रह्मण: ப்ரஹ்மண: (அந்த) ப்ரஹ்மணுடைய आनन्दं ஆனந்தம் ஆனந்தஸ்வரூபத்தை विद्वान् வித்வான் (தன் ஸ்வரூபமாக) அறிபவன் कुतश्चनेति குதச்சன எதனாலும் न बिभेति ந பிபேதி பயப்படுவதில்லை. इति இதி இவ்விதம் ரிக் மந்திரம் முடிவடைகிறது.

எதனிடமிருந்து மனதுடன் சொற்கள் அடைய முடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அந்த ப்ரஹ்மணுடைய ஆனந்தஸ்வரூபத்தைத் தன் ஸ்வரூபமாக அறிபவன் எதனாலும் பயப்படுவதில்லை. இவ்விதம் ரிக் மந்திரம் முடிவடைகிறது.

एतँह वाव न तपति । किमहँसाधु नाकरवम् । किमहं पापमकर
वमिति । स य एवं विद्वानेते आत्मानँस्पृणुते । उभे ह्येवैष एते
आत्मानँस्पृणुते । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥

ஏதம்ஹ வாவ ந தபதி | கிமஹம்ஸாது, நாஶரவம் | கிமஹம்
பாபமஶரவமிதி | ஸ ய ஏவம் வித்வானேதே ஆத்மானம்
ஸ்ப்ருணுதே | உபே, ஹ்யேவைஷ ஏதே ஆத்மானம்ஸ்ப்ருணு
தே | ய ஏவம் வேத | இத்யுபநிஷத் ||

அஹம் நான் கிம் கிம் ஏன் சாது ஸாது, நல்லதை ந அஶரவம் ந
அஶரவம் செய்யவில்லை அஹம் நான் கிம் கிம் ஏன் பாபம் பாபம்

பாபத்தை அகரவம் செய்தேன் இதி இவ்விதமான (எண்ணங்கள்) एतं ह् ஏதம் ஹ இவனை (இந்த ஞானியை) न वाव तपति ந வாவ தபதி வாட்டாது. यः यः யார் एते ஏதே (பாப புண்யமான) இவ்விரண்டையும் आत्मानं ஆத்மானம் தானாக एवं विद्वान् ஏவம் வித்வான் அறிகின்றானோ सः ஸ: அவன் (தன்னை) स्पृणुते ஸ்ப்ருணுதே வ மைப்படுத்திக் கொள்கிறான். यः हि यः ஹி யார் एते उभे एव ஏதே உபே, ஏவ இவ்விரண்டையும் आत्मानं ஆத்மானம் தானாக एवं वेद ஏவம் வேத், அறிகிறானோ एषः ஏஷ: அவன் (தன்னை) स्पृणुते ஸ்ப்ருணுதே வ மைப்படுத்திக் கொள்கிறான். इति இதி இவ்விதம் उपनिषत् உபநிஷத் உபநிஷத் (முடிவடைகிறது).

நான் ஏன் நல்லதைச் செய்யவில்லை? நான் ஏன் பாபத்தைச் செய்தேன்? இவ்விதமான எண்ணங்கள் இந்த ஞானியை வாட்டாது. யார் பாப புண்யமான இவ்விரண்டையும் தானாக அறிகின்றானோ அவன் தன்னை வ மைப்படுத்திக் கொள்கிறான். யார் இவ்விரண்டையும் தானாக அறிகிறானோ அவன் தன்னை வ மைப்படுத்திக் கொள்கிறான். இவ்விதம் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

इति ब्रह्मनन्दवल्ली

ப்ரஹ்மானந்தவல் முடிவுற்றது.

भृगुवल्ली
புருகு₃வல்லீ

शान्तिपाठः

சா₁ந்திபா₂ட₂:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ பு₄நக்து । ஸஹ வீர்யம்
கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீ₄தமஸ்து மா வித்₃விஷாவஹை
வஹை । ஓம் சா₁ந்தி: சா₁ந்தி: சா₁ந்தி: ॥

ச: ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) நौ ह நௌ ஹ (குரு
சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் அவ₁து அவது காப்பாற்றட்டும்.
ச: ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) नौ ह நௌ ஹ எங்கள்
இருவரையும் भुनक्तु பு₄நக்து காப்பாற்றட்டும். वीर्यं வீர்யம்
(எங்களுக்குரிய) முயற்சியை सह ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து
करवावहै கரவாவஹை செய்வோமாக. नौ अधीतं நௌ அதீ₄தம்
எங்கள் படிப்பு तेजस्वि தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக अस्तु அஸ்து
இருக்கட்டும். मा विद्विषावहै மா வித்₃விஷாவஹை (நாங்கள்
ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ओं शान्तिः ஓம்
சா₁ந்தி: ஓம் சாந்தி शान्तिः சா₁ந்தி: சாந்தி शान्तिः சா₁ந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும்
காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும்
காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும்
சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளிபொருந்தியதாக
இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல்
இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

१. भृगुर्वै वारुणिः । वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तस्मा एतत् प्रोवाच । अन्नं प्राणं चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाचमिति । तं होवाच । यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते । येन जातानि जीवन्ति । यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तद्विजिज्ञासस्व । तद् ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥

1. ப்ருகுர்வை வாருணி: | வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி புகுவோ ப்ரஹ்மேதி | தஸ்மா ஏதத் ப்ரோவாச | அன்னம் ப்ராணம் சக்ஷு: ச்ரோத்ரம் மனோ வாசமிதி | தம் ஹோவாச | யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே | யேன ஜாதானி ஜீவந்தி | யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி | தத் விஜிஞாஸஸ்வ | தத் ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ஽தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

வாருணி: வாருணி: வருணரின் மகனான **புரு:** **வै** ப்ருகு: வை ப்ருகு (என்ற ரிஷி) **பிதரம்** பிதரம் தந்தையாகிய **வருணம்** வருணம் வருணரை **உபஸஸார** உபஸஸார அணுகினார். **புரு:** **வ:** இறைவா **புரு:** **வ:** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **அதீஹி** அதீஹி உபதேசிப்பீர்களாக **இதி** இதி என்று (தந்தையிடம் ப்ருகு கேட்டார்). **தஸ்மை** தஸ்மை அவருக்கு (ப்ருகுவுக்கு) **அந்நம்** அன்னம் அன்னமயகோசம் **புராணம்** ப்ராணமயகோசம் **மன:** மன: மனோமயகோசம் **சக்ஷு:** சக்ஷு: கண் **சுத்ரம்** ச்ரோத்ரம் செவி **வாசம்** வாசம் வாசம் **இதி** **ஏதத்** இதி ஏதத் முத ய தத்துவங்களை **புராணம்** ப்ரோவாச உபதேசித்தார். **தம்** தம் அவரிடம் (ப்ருகுவிடம்) **ஹ** உவாச (மீண்டும்) வருணர் கூறினார். **யத:** **வै** யத: வை எதனிடமிருந்து **இமானி** **பூதானி** இமானி பூதானி இந்த உயிரினங்கள் **ஜாயந்தே** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றனவோ **ஜாதானி** ஜாதானி தோன்றியவை **யேன** யேன எதனால் **ஜீவந்தி** ஜீவந்தி வாழ்கின்றனவோ **புரயந்தி** புரயந்தி இறப்பவை **யத்** யத் எதை **அபிசம்விசந்தி** அபிஸம்விசந்தி சென்றடைகின்றனவோ **தத்** தத் அதை **விஜிஞாஸஸ்வ** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **தத்** தத் அதுவே **புரு** புரு **இதி** புரு **புரஹ்ம** புரஹ்மன். **ஸ:** ஸ: (இவ்விதம் கேட்ட)

அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

வருணரின் மகனான ப்ருகு என்ற ரிஷி, தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று தந்தையிடம் ப்ருகு கேட்டார். ப்ருகுவுக்கு அன்னமயகோசம், ப்ராணமயகோசம், மனோமயகோசம், கண், செவி, வாக் முத ய தத்துவங்களை உபதேசித்தார். ப்ருகுவிடம் மீண்டும் வருணர் கூறினார்: எதனிடமிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றனவோ, தோன்றியவை எதனால் வாழ்கின்றனவோ, இறப்பவை எதைச் சென்றடைகின்றனவோ அதை அறிய முயற்சிப்பாயாக. அதுவே ப்ரஹ்மன். இவ்விதம் கேட்ட ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

२. अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात् । अन्नाद्भवे खल्विमानि भूतानि जायन्ते । अन्नेन जातानि जीवन्ति । अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तँहोवाच । तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥

2. அன்னம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | அன்னாத்₄யேவ க்₂ல்விமானி பூ₄தானி ஜாயந்தே | அன்னேன ஜாதானி ஜீவந்தி | அன்னம் ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விச₄ந்தீதி | தத்₃விஞாய | புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீ₄ஹி ப₄க்₂வோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ₅தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

अन्नं அன்னம் அன்னம் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க்₂லு ஏனெனில் **अन्नात्** அன்னாத் உணவி ருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ₄தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன.

जातानि ஜாதானி தோன்றியவை அந்நேன அன்னேன உணவினால் जीवन्ति ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. प्रयन्ति ப்ரயந்தி இறப்பவை அந் அன்னம் உணவை अभिसंविशन्ति அபிஸம்விசந்தி சென்றடை கின்றன. इति இதி இவ்விதம் तत् அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை அன்னமாக) विज्ञाय விஞாய அறிந்து पुनः एव புன: ஏவ மீண்டும் पितरं பிதரம் தந்தையாகிய वरुणं வருணம் வருணரை उपससार உபஸஸார அணுகினார். भगवः புகுவ: இறைவா ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை अधीहि அதீஹி உபதேசிப்பீர்களாக इति இதி என்று (கேட்டார்). तं தம் அவருக்கு (வருணர்) इति இதி இவ்விதம் ह उवाच ஹ உவாச கூறினார். तपसा தபஸா தவத்தால் ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை विजिज्ञासस्व விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. तपः தப: தவமே ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். सः ஸ: அவர் (ப்ருகு) तपः தப: தவத்தை अतप्यत அதப்யத மேற்கொண்டார். तपः தப: தவத்தை तप्त्वा தப்த்வா செய்து सः ஸ: அவர்...

அன்னம் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் உணவி ருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை உணவினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை உணவை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை அன்னமாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

३. प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात् । प्राणाद्धचेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । प्राणेन जातानि जीवन्ति । प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तँहोवाच । तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥

3. ப்ராணோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | ப்ராணாத்யேவ க்ஷல்விமானி பூதானி ஜாயந்தே | ப்ராணேன ஜாதானி ஜீவந்தி | ப்ராணம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஞாய | புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி புகூவோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ஽தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

प्राणः ப்ராண: ப்ராணன் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க்ஷலு ஏனெனில் **प्राणात्** ப்ராணாத் ப்ராணனிடமிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூதானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **प्राणेन** ப்ராணேன ப்ராணனால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **प्राणं** ப்ராணம் ப்ராணனை **अभिसंविशन्ति** அபிஸம்விசந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை ப்ராணனாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** புகூவ: இறைவா **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तपः** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तस्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

ப்ராணன் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் ப்ராணனிடமிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை ப்ராணனால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை ப்ராணனை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை ப்ராணனாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை

அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

४. मनो ब्रह्मेति व्यजानात् । मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । मनसा जातानि जीवन्ति । मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तं होवाच । तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥

4. மனோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | மனஸோ ஹ்யேவ க்ல்வி மானி பூதானி ஜாயந்தே | மனஸா ஜாதானி ஜீவந்தி | மன: ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஞாய | புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி புகுவோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோ வாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோ஽தப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

मनः மன: மனம் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க்லு ஏனெனில் **मनसः** மனஸ: மனதி ருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூதானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **मनसा** மனஸா மனதினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **मनः** மன: மனதை **अभिसंविशन्ति** அபிஸம்விசந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை மனதாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** புகுவ: இறைவா **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால்

ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை विजिज्ञासस्व விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. तपः தப: தவமே ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். सः ஸ: அவர் (ப்ருகு) तपः தப: தவத்தை अतप्यत அதப்யத மேற்கொண்டார் तपः தப: தவத்தை तप्त्वा தப்த்வா செய்து सः ஸ: அவர்...

மனம் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் மனதி ருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை மனதினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை மனதை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை மனதாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

५. विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ब्रह्मेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभिसं विशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तं होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥

5. விஞானம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | விஞானாத் த்யேவ க்ல் விமானி பூதானி ஜாயந்தே | விஞானேன ஜாதானி ஜீவந்தி | விஞானம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி | தத்விஞாய | புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீஹி பகுவோ ப்ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ | தபோ ப்ரஹ்மேதி | ஸ தபோதப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

विज्ञानं விஞானம் புத்தி ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் इति இதி என்று व्यजानात् வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். हि एव खलु ஹி ஏவ க்லு ஏனெனில் विज्ञानात् விஞானாத் புத்தியி ருந்து इमानि भूतानि

இமாளி பூதானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்று கின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **विज्ञानेन** விஞானேன புத்தியினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **विज्ञानं** விஞானம் புத்தியை **अभिसंविशन्ति** அபிஸம்விசந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை புத்தியாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** புகுவ: இறைவா **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तपः** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तस्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

புத்தி ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் புத்தியி ருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை புத்தியினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை புத்தியை சென்றடை கின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை புத்தியாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

६. आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्भ्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभिसं विशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतितिष्ठति। य एवं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या ॥

6. ஆனந்தோ, ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | ஆனந்தா, த்த்யேவ க்ஷ்விமானி பூதானி ஜாயந்தே | ஆனந்தேன ஜாதானி ஜீவந்தி | ஆனந்தம் ப்ரயந்த்யபி, ஸம்விசந்தீதி | ஸைஷா பா, ஶ்ருணீ வித்யா | பரமே வ்யோமன் ப்ரதிஷ்டிதா | ய ஏவம் வேத, ப்ரதிதிஷ்டிதி | அன்னவானன்னாதோ, புவதி | மஹான் புவதி ப்ரஜயா பசுபி, ப்ரஹ்ம வர்சஸேன | மஹான் கீர்த்யா ||

ஆனந்த: ஆனந்தம் **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் புரிந்துகொண்டார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க்ஷலு ஏனெனில் **आनन्दात्** ஆனந்தாத் ஆனந்தத்தி ருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூதானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்று கின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **आनन्देन** ஆனந்தேன ஆனந்தத்தினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **आनन्दं** ஆனந்தம் ஆனந்தத்தை **अभिसंविशन्ति** அபி, ஸம்விசந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் (ப்ருகு ப்ரஹ்மனை உணர்ந்து கொண்டார்). **भार्गवी** பா, ஶ்ருணீ ப்ருகு ரிஷியால் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட **वारुणी** வாரூணீ வருணரால் உபதேசிக்கப்பட்ட **सा एषा विद्या** ஸா ஏஷா வித்யா இந்த ஞானமானது **परमे** பரமே மேலான **व्योमन्** வ்யோமன் (ஹ்ருதய) ஆகாசத்தில் உள்ள (ப்ரஹ்மனிடத்தில்) **प्रतिष्ठिता** ப்ரதிஷ்டிதா நிலைபெறுகிறது. **यः** ய: யார் **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **वेद** வேத, அறிகிறானோ (அவன் ப்ரஹ்மனிடத்தில்) **प्रतिष्ठिति** ப்ரதிதிஷ்டிதி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவ னாகவும் **अन्नदः** அன்னாத், உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் **भवति** புவதி ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பசுபி, பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் புவதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

ஆனந்தம் ப்ரஹ்மன் என்று புரிந்துகொண்டார். ஏனெனில் ஆனந்தத்தி ருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை ஆனந்தத்தினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை ஆனந்தத்தை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் ப்ருகு ப்ரஹ்மனை உணர்ந்து கொண்டார். ப்ருகு ரிஷியால் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட, வருணரால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஞான மானது மேலான ஹ்ருதய ஆகாசத்தில் உள்ள ப்ரஹ்ம னிடத்தில் நிலைபெறுகிறது. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் ப்ரஹ்மனிடத்தில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடைய வனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

9. अन्नं न निन्द्यात्। तद् व्रतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या ॥

7. அன்னம் ந நிந்த்யாத் | தத் வ்ரதம் | ப்ராணோ வா அன்னம் | சரீரமன்னாதம் | ப்ராணே சரீரம் ப்ரதிஷ்டிதம் | சரீரே ப்ராண: ப்ரதிஷ்டித: | ததேதததன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டிதம் | ஸ ய ஏதததன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டிதம் வேத ப்ரதிதிஷ்டிதி | அன்னவானன்னாதோ புவதி | மஹான் புவதி ப்ரஜயா பசுபிப்ப்ரஹ்மவர்சஸேன | மஹான் கீர்த்யா ||

அन्नம் அன்னம் உணவை **ந நிந்த்யாத்** ந நிந்த்யாத் அவமதிக்கக்கூடாது. **தத் வ்ரதம்** இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். **பாண: வை** ப்ராண: வை (உட னால்) ப்ராணன் **அந்** அன்னம் சாப்பிடப்படுகிறது. **சரீரம்** சரீரம் உடல் (ப்ராணனை) **அந்** அன்னாதம் சாப்பிடுகிறது. (அதுபோல் ப்ராணனால் உடல் சாப்பிடப்படுகிறது. ப்ராணன் உடலை

சாப்பிடுகிறது). **प्राणे** ப்ராணே ப்ராணனால் **शरीरं** சரீரம் உடல் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டிதம் தாங்கப்படுகிறது. **शरीरे** சரீரே உட னால் **प्राणः** ப்ராண: ப்ராணன் **प्रतिष्ठितः** ப்ரதிஷ்டித: தாங்கப்படுகிறது. **तत् एतत्** தத் ஏதத் இவ்விதம் **अत्रे** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டிதம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது). **यः** ய: யார் **एतत्** ஏதத் இந்த **अत्रे** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டிதம் தாங்கப்படுகிறது (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு) **वेद** வேத த்யானிக்கிறானோ **सः** ஸ: அவன் (வாழ்வில்) **प्रतिष्ठिति** ப்ரதிஸ்திதி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவனாகவும் **अन्नादः** அன்னாத: உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் **भवति** புவதி ஆகிறான். **प्रजया** ப்ராஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பசுபி: பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்ரஹ்மவர்ச்சேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் புவதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை அவமதிக்கக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். உட னால் ப்ராணன் சாப்பிடப்படுகிறது. உடல் ப்ராணனை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் ப்ராணனால் உடல் சாப்பிடப்படுகிறது. ப்ராணன் உடலை சாப்பிடுகிறது. ப்ராணனால் உடல் தாங்கப்படுகிறது. உட னால் ப்ராணன் தாங்கப்படுகிறது. இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது. அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார் இந்த அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக்கிறானோ அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பசுபி:
பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान्**
भवति மஹான் புவதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா
புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை வீண் செய்யக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக
வேண்டும். நெருப்பினால் நீர் சாப்பிடப்படுகிறது. நெருப்பு
நீரை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் நீரினால் நெருப்பு சாப்பிடப்
படுகிறது. நீர் நெருப்பை சாப்பிடுகிறது. நீரினால் நெருப்பு
தாங்கப்படுகிறது. நெருப்பினால் நீர் தாங்கப்படுகிறது.
இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது. அன்ன
தத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார், இந்த
அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னாதத்தினால்
அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக்கிறானோ
அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவ
னாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான்.
ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை
அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

९. अन्नं बहु कुर्वीत । तद् व्रतम् । पृथिवी वा अन्नम् । आकाशोऽन्नादः ।
पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः । आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता ।
तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम् । स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद
प्रतिष्ठति । अन्नवानन्नादो भवति । महान् भवति प्रजया
पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महान् कीर्त्या ॥

9. அன்னம் பஹு குர்வீத | தத் வ்ரதம் | ப்ருதி₂வீ வா அன்னம் |
ஆகாசோ₁ன்னாத₃: | ப்ருதி₂வ்யாமாகாச₄: ப்ரதிஷ்டி₂த: |
ஆகாசே₁ ப்ருதி₂வீ ப்ரதிஷ்டி₂தா | ததே₃த₃ன்னமன்னே ப்ரதி
ஷ்டி₂தம் | ஸ ய ஏத₃த₃ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி₂தம் வேத₃ ப்ரதிதி
ஷ்ட₂தி | அன்னவானன்னாதோ₃ புவதி | மஹான் புவதி ப்ர
ஜயா பசுபி₄ர்ப்ரஹ்மவர்சஸேன | மஹான் கீர்த்யா ||

அந் அன்னம் உணவை बहु பூஹு அதிகம் कुर्वीत குர்வீத உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். तत् व्रतं தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். पृथिवी वै ப்ருதி₂வீ வை (ஆகாசத்தால்) பூமி அந் அன்னம் சாப்பிடப்படுகிறது. आकाशः ஆகாசு: ஆகாசம் (பூமியை) अन्नदः அன்னாத்: சாப்பிடுகிறது. (அதுபோல் பூமியினால் ஆகாசம் சாப்பிடப்படுகிறது. பூமி ஆகாசத்தை சாப்பிடுகிறது). पृथिव्यां ப்ருதி₂வ்யாம் பூமியினால் आकाशः ஆகாசு: ஆகாசம் प्रतिष्ठितः ப்ரதிஷ்டித: தாங்கப்படுகிறது. आकाशे ஆகாசே₁ ஆகாசத்தினால் पृथिवी ப்ருதி₂வீ பூமி प्रतिष्ठिता ப்ரதிஷ்டிதா தாங்கப்படுகிறது. तत् एतत् தத் ஏதத் இவ்விதம் अन्ने அன்னே அன்னத்தினால் अन्नं அன்னம் அன்னம் प्रतिष्ठितं ப்ரதிஷ்டிதம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது). यः ய: யார் एतत् ஏதத் இந்த अन्ने அன்னே அன்னத்தினால் अन्नं அன்னம் அன்னம் प्रतिष्ठितं ப்ரதிஷ்டிதம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு) वेद வேத₃ த்யானிக்கிரானோ सः ஸ: அவன் (வாழ்வில்) प्रतिष्ठिति ப்ரதிதிஷ்டி₂தி நிலைபெறுகிறான். अन्नवान् அன்னவான் உணவை உடையவனாகவும் अन्नदः அன்னாத்: உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் भवति புவதி ஆகிறான். प्रजया ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் पशुभिः பசு₁பி: பசுக்களாலும் ब्रह्मवर्चसेन ப்ரஹ்மவர்ச்சஸேன தேஜஸாலும் महान् भवति மஹான் புவதி மேன்மை அடைகிறான். कीर्त्या கீர்த்யா புகழினாலும் महान् மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை அதிகம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். ஆகாசத்தால் பூமி சாப்பிடப்படுகிறது. ஆகாசம் பூமியை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் பூமியினால் ஆகாசம் சாப்பிடப்படுகிறது. பூமி ஆகாசத்தை சாப்பிடுகிறது. பூமியினால் ஆகாசம் தாங்கப்படுகிறது. ஆகாசத்தினால் பூமி தாங்கப்படுகிறது. இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது. அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார் இந்த அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னா

தத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக் கிறானோ அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

१०. न कञ्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद् व्रतम्। तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं वेद।

10. ந கஞ்சன வஸதௌ ப்ரத்யாசக்ஷீத | தத் வ்ரதம் | தஸ்மா த்யயா கயா ச வித்யா பஹ்வன்னம் ப்ராப்னுயாத் | அராத்த்யஸ்மா அன்னமித்யாசக்ஷதே | ஏதத்வவை முக்தோன்னம் ராத்தம் | முக்தோன்ஸமா அன்னம்ராத்யதே | ஏதத்வவை மத்யதோன்னம்ராத்தம் | மத்யதோன்ஸமா அன்னம்ராத்யதே | ஏதத்வா அந்ததோன்னம்ராத்தம் | அந்ததோன்ஸமா அன்னம் ராத்யதே | ய ஏவம் வேத |

वसतौ वसतेन (இருக்க) இருப்பிடம் நாடி வந்த कञ्चन கஞ்சன யாரையும் न प्रत्याचक्षीत ந ப்ரத்யாசக்ஷீத மறுக்கக்கூடாது. तत् व्रतं தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே यया कया च विधया யயா கயா ச வித்யா எப்படியாவது बहु अन्नं பஹு அன்னம் அதிக உணவை प्राप्नुयात् ப்ராப்னுயாத் சேகரிக்கவேண்டும். अस्मै அஸ்மை இவருக்கு अन्नं அன்னம் உணவு अराधि அராதி, தயாராக உள்ளது इति இதி என்று आचक्षते ஆசக்ஷதே (இல்லறத்தோர்) கூறுகிறார்கள். एतत् वै ஏதத் வை ஒருக்கால் अन्नं அன்னம் உணவானது राद्धं ராத்தம் தயாரிக்கப்பட்டு मुखतः முக்த: உயர்ந்த விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) अस्मै அஸ்மை

அவனுக்கு அந் அன்னம் உணவானது முஃத: உயர்ந்த விதத்தில் ராஃயதே கிடைக்கிறது. एतत् वै ஏதத் வை ஒருக்கால் அந் அன்னம் உணவானது ராஃ ராஃதும் தயாரிக்கப்பட்டு மஃயத: மஃயத: இடைப்பட்ட விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) अस्मै அஸ்மை அவனுக்கு அந் அன்னம் உணவானது மஃயத: மஃயத: இடைப்பட்ட விதத்தில் ராஃயதே கிடைக்கிறது. एतत् वै ஏதத் வை ஒருக்கால் அந் அன்னம் உணவானது ராஃ ராஃதும் தயாரிக்கப்பட்டு अन्त: அந்தத: கீழ்மையான விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) अस्मै அஸ்மை அவனுக்கு அந் அன்னம் உணவானது अन्त: அந்தத: கீழ்மையான விதத்தில் ராஃயதே கிடைக்கிறது. य: ய: யார் एवं ஏவம் இவ்விதம் वेद வேத அறிந்து (முறையாக உணவைக் கொடுக்கிறானோ அவன் நன்மையை அடைகிறான்).

இருக்க இருப்பிடம் நாடி வந்த யாரையும் மறுக்கக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். ஆகவே எப்படியாவது அதிக உணவை சேகரிக்கவேண்டும். இவருக்கு உணவு தயாராக உள்ளது என்று இல்லறத்தோர் கூறுகிறார்கள். ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு உயர்ந்த விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது உயர்ந்த விதத்தில் கிடைக்கிறது. ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு இடைப்பட்ட விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது இடைப்பட்ட விதத்தில் கிடைக்கிறது. ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு கீழ்மையான விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது கீழ்மையான விதத்தில் கிடைக்கிறது. யார் இவ்விதம் அறிந்து முறையாக உணவைக் கொடுக்கிறானோ அவன் நன்மையை அடைகிறான்.

क्षेम इति वाचि । योगक्षेम इति प्राणापानयोः । कर्मति हस्तयोः ।
गतिरिति पादयोः । विमुक्तिरिति पायौ । इति मानुषीः समाज्ञाः ।

கேஷம இதி வாசி | யோக்யகேஷம இதி ப்ராணாபானயோ: |
கர்மேதி ஹஸ்தயோ: | க்யூதிரிதி பாத்யோ: | விமுக்திரிதி
பாயெள | இதி மானுஷீ: ஸமாஞா: |

वाचि வாசி (ப்ரஹ்மனை) வாக் இந்த்ரியத்தில் **क्षेमः इति** கேஷம: இதி
மங்கள ரூபமாகவும் **प्राण-अपानयोः** ப்ராண-அபானயோ: ப்ராண
அபானனிடத்தில் **योगक्षेमः इति** யோக்யகேஷம: இதி யோககேஷம
மாகவும் **हस्तयोः** ஹஸ்தயோ: கைகளில் **कर्म इति** கர்ம இதி
செயலாகவும் **पादयोः** பாத்யோ: கால்களில் **गतिः इति** க்யூதி: இதி
அசைவாகவும் **पायौ** பாயெள ஆசனவாயில் **विमुक्तिः इति** விமுக்தி:
இதி வெளித்தள்ளுதலாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **इति मानुषीः**
இதி மானுஷீ: இவை மனிதனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட **समाज्ञाः**
ஸமாஞா: த்யானங்கள்.

ப்ரஹ்மனை வாக் இந்த்ரியத்தில் மங்கள ரூபமாகவும்
ப்ராண அபானனிடத்தில் யோககேஷமமாகவும் கைகளில்
செயலாகவும் கால்களில் அசைவாகவும் ஆசனவாயில்
வெளித்தள்ளுதலாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். இவை
மனிதனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட த்யானங்கள்.

**अथ दैवीः । तृप्तिरिति वृष्टौ । बलमिति विद्युति । यश इति पशुषु ।
ज्योतिरिति नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे ।
सर्वमित्याकाशे ।**

அத₂ தை₃வீ: | த்ருப்திரிதி வ்ருஷ்டௌ | ப₃லமிதி வித்யுதி |
யச₁ இதி பசுஷு | ஜ்யோதிரிதி நக்ஷத்ரேஷு | ப்ரஜாதிர
ம்ருதமானந்த₂ இத்யுபஸ்தே₂ | ஸர்வமியாகாசே |

उपस्थे உபஸ்தே₂ (ப்ரஹ்மனை) கருவாயில் **प्रजातिः** ப்ரஜாதி: உற்பத்தி
செய்யும் சக்தியாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் அம்ருதமாகவும் **आनन्दः इति**
ஆனந்த₂: இதி ஆனந்தமாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **अथ** அத₂

இப்பொழுது **दैवी**: தைவீ: தேவதா ஸம்பந்தமான (த்யானம் வருகிறது). **वृष्टौ** வ்ருஷ்டௌ (ப்ரஹ்மனை) மழையில் **तृप्तिः इति** த்ருப்தி: இதி த்ருப்தியாகவும் **विद्युति** வித்யுதி மின்ன ல் **बलं इति** புலம் இதி சக்தியாகவும் **पशुषु** பசுஷு பசுக்களில் **यशः इति** யசு: இதி புகழாகவும் **नक्षत्रेषु** நக்ஷத்ரேஷு நக்ஷத்ரங்களில் **ज्योतिः इति** ஜ்யோதி: இதி ஒளியாகவும் **आकाशे** ஆகாசே, ஆகாசத்தில் **सर्वं इति** ஸர்வம் இதி அனைத்துமாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்).

ப்ரஹ்மனை, கருவாயில் உற்பத்தி செய்யும் சக்தியாகவும் அம்ருதமாகவும் ஆனந்தமாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். இப்பொழுது தேவதா ஸம்பந்தமான த்யானம் வருகிறது. ப்ரஹ்மனை மழையில் த்ருப்தியாகவும் மின்ன ல் சக்தியாகவும் பசுக்களில் புகழாகவும் நக்ஷத்ரங்களில் ஒளியாகவும் ஆகாசத்தில் அனைத்துமாகவும் த்யானிக்க வேண்டும்.

तत् प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान् भवति। तन्मह इत्युपासीत। महान् भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान् भवति। तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद् ब्रह्मेत्युपासीत। ब्रह्मवान् भवति। तद् ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः। परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः।

தத் ப்ரதிஷ்டே₂த்யுபாஸீத | ப்ரதிஷ்டா₂வான் ப₄வதி | தந்மஹ இ₂த்யுபாஸீத | மஹான் ப₄வதி | தந்மன இ₂த்யுபாஸீத | மானவான் ப₄வதி | தந்நம இ₂த்யுபாஸீத | நம்யந்₂தே₂ஸ்மை காமா: | தத்₂ ப்₂ரஹ்மே₂த்யுபாஸீத | ப்₂ரஹ்மவான் ப₄வதி | தத்₂ ப்₂ரஹ்மண: பரிமர இ₂த்யுபாஸீத | பர்யேணம் ம்ரியந்₂தே₂ சபநா: | பரி யே₂ப்ரியா ப்₂ரா₂த்ருவ்யா: |

तत् தத் அதை (ப்ரஹ்மனிடமிருந்து வேறாக இல்லாத ஆகாசத்தை) **प्रतिष्ठा इति** ப்ரதிஷ்டா₂ இதி ஆதாரமாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **प्रतिष्ठावान् भवति**

ப்ரதிஷ்டா₂வான் புவதி ஆதாரத்தை அடைகிறான். **தத்** அதை **மஹ: இதி** மஹ: இதி மேலானது என்று **உபாஸீத** உபாஸீத த்யானிக்கவேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **மஹான் புவதி** மஹான் புவதி மேலானவன் ஆகிறான். **தத்** அதை **மன: இதி** மன: இதி சிந்திக்கும் திறனாக **உபாஸீத** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **மானவான் புவதி** மானவான் புவதி சிந்திக்கும் திறனுடையவனாகிறான். **தத்** அதை **நம: இதி** நம: இதி வணங்கத்தக்கதாக **உபாஸீத** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். **அஸ்மீ** அஸ்மை அவனை (அவ்வாறு த்யானிப்பவனை) **காமா: காமா:** இன்பங்கள் **நமயந்தே** நமயந்தே வணங்குகின்றன. **தத்** அதை **ப்ரஹ்ம இதி** ப்ரஹ்ம இதி பெரியதாக **உபாஸீத** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **ப்ரஹ்வான் புவதி** ப்ரஹ்வான் புவதி பெரியவன் ஆகிறான். **தத்** அதை **ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மண:** ப்ரஹ்மணின் **பரிமர: இதி** பரிமர: இதி அழிக்கும் கருவியாக **உபாஸீத** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். **ஏன்** ஏனம் இவனை (அவ்வாறு த்யானிப்பவனை) **த்விஷந்த: த்விஷந்த:** வெறுக்கின்ற **ஸபதா: ஸபதா:** பகைவர்கள் **பரிமிரயந்தே** பரிமிரயந்தே அழிவார்கள். **யே அபிரியா: யே** அபிரியா: (இவனால்) விரும்பப்படாத **பாத்வயா: பாத்வயா:** ப்ரஹ்மணின் **பரி(மிரயந்தே)** பரி(மிரயந்தே) அழிவார்கள்.

ப்ரஹ்மணிடமிருந்து வேறாக இல்லாத ஆகாசத்தை ஆதாரமாக த்யானிக்கவேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் ஆதாரத்தை அடைகிறான். அதை மேலானது என்று த்யானிக்கவேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் மேலானவன் ஆகிறான். அதை சிந்திக்கும் திறனாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் சிந்திக்கும் திறனுடையவனாகிறான். அதை வணங்கத்தக்கதாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவனை இன்பங்கள் வணங்குகின்றன. அதைப் பெரியதாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் பெரியவன் ஆகிறான். அதை ப்ரஹ்மணின் அழிக்கும் கருவியாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவனை

வெறுக்கின்ற பகைவர்கள் அழிவார்கள். இவனால் விரும்பப் படாத பகைவர்கள் அழிவார்கள்.

स यथायं पुरुषे। यथासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
अस्माल्लोकात् प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतं प्राणमय
मात्मानमुपसंक्रम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतं विज्ञान
मयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य।

ஸ யச்சாயம் புருஷே | யச்சாஸாவாதியே | ஸ ஏக: | ஸ
ய ஏவம்வித் | அஸ்மால்லோகாத் ப்ரேத்ய | ஏதமன்னமயமாத்
மானமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதம் ப்ராணமயமாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய |
ஏதம் மனோமயமாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதம் விஞானமய
மாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய | ஏதமானந்தமயமாத்மானமுபஸங்
க்ரம்ய |

यः च सः यः सः सः एतन्त एकं अयम् इत् (ஆனந்தம்) पुरुषे
पुरुषे मनिथनिडत्तिल् உண்டோ (அந்த ஆனந்தமும்) यः च असौ
यः सः अल्लेள எந்த ஒரு (ஆனந்தம்) आदित्ये ஆதியே ஹிரண்ய
கர்பரிடம் உண்டோ सः एकः सः एकः (அந்த ஆனந்தமும்) ஒன்றே.
यः यः यार् एवं ஏவம் இவ்விதம் वित् வித் அறிகிறானோ सः सः
அவன் अस्मात् लोकात् அஸ்மாத் லோகாத் இந்த லோகத்தி ருந்து
प्रेत्य ப்ரேத்ய விடுபட்டு एतं ஏதம் இந்த अन्नमयं அன்னமயம் அன்ன
மயமாக உள்ள आत्मानं ஆத்மானம் ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य
உபஸங்க்ரம்ய கடந்து एतं प्राणमयं आत्मानं ஏதம் ப்ராண மயம்
ஆத்மானம் இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य
உபஸங்க்ரம்ய கடந்து एतं मनोमयं आत्मानं ஏதம் மனோமயம்
ஆத்மானம் இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य
உபஸங்க்ரம்ய கடந்து एतं विज्ञानमयं आत्मानं ஏதம் விஞானமயம்
ஆத்மானம் இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य
உபஸங்க்ரம்ய கடந்து एतं आनन्दमयं आत्मानं ஏதம் ஆனந்தமயம்

ஆத்மானம் இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य உபஸங்க்ரம்ய கடந்து...

எந்த ஒரு ஆனந்தம் மனிதனிடத்தில் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும், எந்த ஒரு ஆனந்தம் ஹிரண்யகர்பரிடம் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும் ஒன்றே. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் இந்த லோகத்தி ருந்து விடுபட்டு இந்த அன்னமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த ப்ராண மயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து...

इमान् लोकान् कामात्री कामरूप्यनुसञ्जरन् । एतत्साम गायत्रास्ते ।
 हा ३ वु हा ३ वु हा ३ वु । अहमन्नमहमन्नमहमन्नम् । अहमन्नादो २
 ऽहमन्नादो २ ऽहमन्नादः । अहंशोककृदहं शोककृदहं शोककृत् ।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋता ३ स्य । पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य ना ३ भायि ।
 यो मा ददाति स इदेवमा ३ वाः । अहमन्नमन्नमदन्तमा ३ बि । अहं
 विश्वं भुवनमभ्यभवाम् । सुवर्नज्योतीः । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥

இமான் லோகான் காமாட்ரீ காமரூப்யனுஸஞ்சரன் । ஏதத் ஸாமகாயத்ரீஸ்தே । ஹா 3 வு ஹா 3 வு ஹா 3 வு । அஹ மன்னமஹமன்னமஹமன்னம் । அஹமன்னாதோ 2 ஸஹமன் னாதோ 2 ஸஹமன்னாது: । அஹம்ஸுலோகக்ருதஹம் சுலோக க்ருதஹம் சுலோகக்ருத் । அஹமஸ்மி ப்ரதமஜா ரிதா 3 ஸ்ய । பூர்வம் தேவேப்யோ அம்ருதஸ்ய நா 3 பாயி । யோ மா த்தாதீ ஸ இதேவமா 3 வா: । அஹமன்னமன்னமதந்த மா 3 த்மி । அஹம் விஸ்வம் புவனமப்யவாம் । ஸுவர்ந ஜ்யோதீ: । ய ஏவம் வேத: । இத்யுபநிஷத் ॥

कामात्री காமான்னீ விருப்பம் போல் சாப்பிட்டுக்கொண்டு कामरूपी காமரூபீ விரும்பிய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு एतत् साम ஏதத் ஸாம இந்தப் பாடலை गायन् காயன் பாடிக்கொண்டு इमान् लोकान् இமான் லோகான் இந்த உலகங்களில் अनुसञ्जरन् அனுஸஞ்சரன் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு आस्ते ஆஸ்தே வாழ்கிறான். हा वु ஹா வு ஆச்சர்யம் हा वु ஹா வு ஆச்சர்யம் हा वु ஹா வு ஆச்சர்யம். अहं अन्नं அஹம் அன்னம் நானே உணவு अहं अन्नं அஹம் அன்னம் நானே உணவு अहं अन्नं அஹம் அன்னம் நானே உணவு. अहं अन्नदः அஹம் அன்னாத்; நான் உணவை உண்பவன் अहं अन्नदः அஹம் அன்னாத்; நான் உணவை உண்பவன் अहं अन्नदः அஹம் அன்னாத்; நான் உணவை உண்பவன். अहं षोककृत् அஹம் ஸ்லோகக்ருத் நான் படைப்பவன் अहं षोककृत् அஹம் ஸ்லோகக்ருத் நான் படைப்பவன் अहं षोककृत् அஹம் ஸ்லோகக்ருத் நான் படைப்பவன். अहं अहम् नान् देवेभ्यः தேவேப்ய: தேவர்களுக்கு पूर्वं பூர்வம் முன்னும் ऋतस्य ரிதஸ்ய இப்படைப்பின் प्रथमजा ப்ரதமஜா முத ல் தோன்றியவனாக अस्मि அஸ்மி உள்ளேன். अमृतस्य அம்ருதஸ்ய அம்ருதத்தின் ना भायि (नाभिः) நா பாயி (நாயி:) மையமாக உள்ளேன். यः यः यार् मा மா (அன்னமாக உள்ள) என்னை ददाति ததாதி பகிர்ந்துகொள்கிறானோ इत् एव இத் ஏவ அவ்விதம் செய்வதனால் सः ஸ: அவன் मा मा என்னை अवा: அவா: காக்கிறான். अन्नं अहं அன்னம் அஹம் உணவாக இருக்கின்ற நான் अन्नं அன்னம் (பகிர்ந்துகொள்ளாமல்) உணவு अदन्तं அத்நதம் உண்பவனை अग्नि अग्னி உண்ணுகிறேன். अहं அஹம் நான் सुवः ஸுவ: ஸூர்யனுடைய ज्योती: ஜ்யோதீ: ஒளியை न न போல विश्वं விஸ்வம் முழு भुवनं புவனம் உலகையும் अभ्यभवां அப்யபவாம் வ்யாபிக்கிறேன். यः यः यार् एवं ஏவம் இவ்விதம் वेद வேத் அறிகிறானோ (அவன் முக்தியடைகிறான்) इति இதி இவ்விதம் उपनिषत् உபநிஷத் உபநிஷத் (முடிவடைகிறது).

விருப்பம்போல் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, விரும்பிய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டு, இந்த

உலகங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு வாழ்கிறான். ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம். நானே உணவு, நானே உணவு, நானே உணவு. நான் உணவை உண்பவன், நான் உணவை உண்பவன், நான் உணவை உண்பவன். நான் படைப்பவன், நான் படைப்பவன், நான் படைப்பவன். நான் தேவர்களுக்கு முன்னும் இப்படைப்பின் முதல் தோன்றியவனாக உள்ளேன். அம்ருதத்தின் மையமாக உள்ளேன். யார் அன்னமாக உள்ள என்னைப் பகிர்ந்துகொள்கிறானோ அவ்விதம் செய்வதனால் அவன் என்னைக் காக்கிறான். உணவாக இருக்கின்ற நான், பகிர்ந்துகொள்ளாமல் உணவு உண்பவனை உண்ணுகிறேன். நான், ஸூர்யனுடைய ஒளியைப்போல முழு உலகையும் வ்யாபிக்கிறேன். யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் முக்தியடைகிறான். இவ்விதம் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

इति भृगुवृत्ति

ப்ருகுவல் முடிவுற்றது.

॥ तैत्तिरीयोपनिषत् समाप्ता ॥

தைத்திரீயோபநிஷத் முடிவுற்றது.
